

JÚNIUS 3-6
86. ÜNNEPI
KÖNYVHETI
ÉS IV. GYERMEKKÖNYVHÉT

TISZAI PÁLYAUDVAR
1
FELSŐ-MAJLÁTH

Infant mortality reduced
by 50% since 2000

II. RÁKÓCZI FERENC
MEGYEI ÉS VÁROSI
KÖNYVTÁR
MISKOLC

Az élet túl rövid ahhoz,
hogy egyszer csak felébredj és megbánd!

KÖNYVHETI ÚJSÁG

A II. RÁKÓCZI FERENC MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁR ÜNNEPI KÖNYVHETI KIADVÁNYA

MISKOLC — BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYE

Könyvheteink krónikásai

A II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár Könyvheti Újság címen megjelenő periodikuma 2001-ben, dr. Környey Lászlóné igazgatónő kiadásában jelent meg először, ezzel a névvel. Ám joggal tekintjük előzményének a Könyvhét Hírei címmel 1983-tól, majd tíz évvel később többféle címen – Könyvheti Magazin, Miskolci Könyvnapok – a könyvtár kiadásában megjelent könyvheti kiadványainkat.

A mai cím kezdettől fogva beszédes (és változatlan), hiszen az „újság” minden évben a könyvhét tiszteletére kerül kiadásra. Dokumentumtípusa talán kicsit nehezen meghatározható, hiszen a megjelenési gyakoriság alapján az évkönyvek családjába sorolná a könyvtáros szakma, formailag és tartalmilag viszont egyértelműen: folyóirat.

Bár időszaki kiadványként hivatalos ISSN-számot nem kért számára a könyvtár, mert a megjelenés mindig bizonytalan volt, és az utolsó, könyvhét előtti pillanatban rendre azon múltott, hogy lesz-e a kiadására, nyomtatására forrás, mégis jelentős életkorba ért.

Folyamatos továbbélését azonban nem elsősorban a mindig csekély pénzügyi fedezet rendelkezésre állásának, hanem kiemelten a szerkesztőnek, másodsorban a könyvtár vezetőinek, elkötelezett közreműködő könyvtárosainak köszönheti, akik a hagyományok megtartásához való ragaszkodásukkal, a könyvek és a könyvhét iránti tiszteletükkel „soron kívül” és „erőn felül”, érzelmileg kötődtek és kötődnek megjelentetéséhez.

Alkalmi, évente egyszer ezzel a címmel megjelenő folyóiratunk ezévi számával ünnepli 15. születésnapját, hiszen 2004-től Venyigéné Makrányi Margit igazgatónő is fontosnak tartotta, hogy a könyvheti kiadvány minden évben napvilágot lásson.

Számot vetve az elmúlt 15 évvel (tágabban, a fenti előzményekkel együtt számított 33 évvel, amelyet ebben a könyvtárban a könyvheti lapokkal együtt könyvtárosként magam is megéltem), az újság fontossága felértékelődik a könyvhetek múltjának dokumentálásában, hiszen az ismétlődő rendezvények sorában, emlékezetünkben hamar feledésbe merülnek akár már az előző év eseményei is. Kiadványunk szerepe ezért nem csak az, hogy az aktuális év helyi könyvheti eseményeiről, újdonságairól beszámoljon, hírt adjon, hanem az is, hogy ezeket megőrizze, közvetítse a következő évek generációi számára.

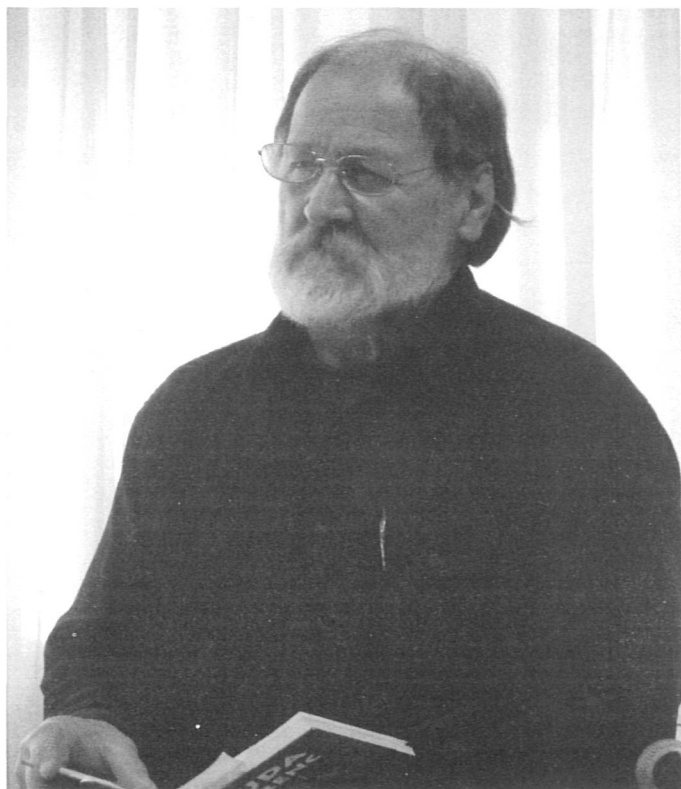
A végesség tudatában, ám a jövőben bízva, reménykedünk abban, hogy a 86. Ünnepi Könyvhetet még számos követi, amelynek az újsággal együtt, a könyvtárban és a könyvtéren, olvasók és könyvtárosok, valamennyien részesei lehetünk.

Isten éltesse 15. születésnapján a Könyvheti Újságot, köszönet a szerkesztőnek és tervezőnek, Üdvözet a jószándékú olvasónak (Benevolo lectori salutem), aki kézbe veszi lapunkat!

BUDA FERENC – HIVATÁSA A KÖLTÉSZET

Buda Ferenc József Attila-díjas, Kossuth-díjas író mond ünnepi beszédet a 86. Ünnepi könyvhét és a 14. Gyermekkönyvnapok miskolci megnyitóján az Erzsébet téren június 3-án, szerdán délután 3 órakor. Buda Ferenc hivatása a költészet, de érdemes elolvasni prózai műveit is. A Világ, világom című önéletrajzi regényében azt is leírja, egy kopott fedelű könyvnek, József Attila verseinek köszönhetően 17 évesen fogalmazta meg: „hivatásomnak azontúl az írást, a költészetet fogom tekinteni.”

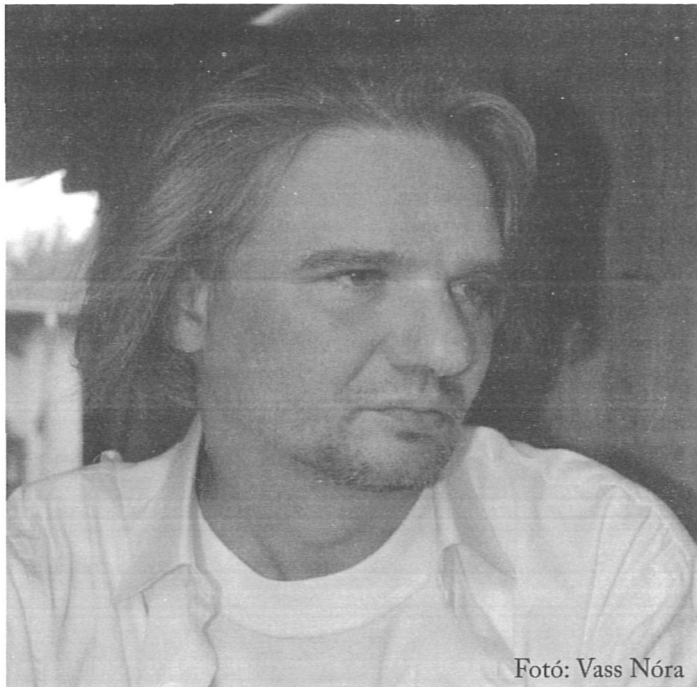
„Ágazó-bogazó érdeklődési-tevékenységi köröm harmadik, bizonyos velem született adottságokkal s valamelyes gyakorlattal is tetézt fontos területe a költészet volt, annak is gyakorlati része, azaz: a versírás. Amint arról korábban már szóltam, a Fazekas Gimnáziumba kerülve hamar összehozott a sors egy-két hasonló hajlamokkal bíró-birkózó – vagy csupán játszadozó – ifjú egyénnel. (...) Ám önmagában a puszta tény, hogy nem vagyok egyedüli ebbéli próbálkozásaim közepette, még nem járt volna olyan erős vonzással, hogy meghozzam életem talán legfontosabb döntését. (Bizonyos szempontból mindenképp a legfontosabbat.) Ahhoz – az eleve adott hajlamból s a korán szerzett élményekből táplálkozó belső késztetésen felül – kellett még valami jókor jött külső hatás is. Nos, ha kellett, hát lett is: egy napon – már meg nem mondanám, kitől és hány napra, de igen rövid határidőre – kölcsönkaptam egy József Attila-kötetet. (Milyen különös: ugyanannak a Cserépfalvi kiadású kötetnek egyik viseltes fedelű példányát vehettem akkor kézbe, amit évekkel később Nagy László is a maga sorsváltójaként nevezett meg.) József Attila költői munkássága nem volt ismeretlen számunkra, hisz a tananyag részeként már az általános iskola felső tagozatától fogva elibénk tálalták – no persze igen-igen megszűrve-megválogatva – a műveit. A Mama s még egy-két ifjúkori (ó, Istenem: mintha nem lett volna még halálakor is ifjú!) szóval: pályakezdeti költemény kivételével úgyszólván kizárólag néhány szűkösen s elővigyázatosan kiválasztott munkásmozgalmi vers szerepelt tankönyveinkben. Engem még ebben a – hogyan is mondjam csak? – egyoldalúan szocialista fazonra igazított, hiányos állapotában is megfogott ez a költészet. Miután pedig egyetlen lázas éjszaka leforgása alatt végigolvastam az egész kötetet (ami természetesen százszorta gazdagabb képet nyújtott a költőről s életművéről,

mint a tankönyvek s a szöveggyűjtemények, ráadásul számos olyan verset is tartalmazott, amelynek üzenete minden erőltetés nélkül alkalmazható volt az ötvenes évek közállapotaira is), úgy éreztem magam, mintha vérátömlesztésben lett volna részem. Anélkül, hogy fennhangon, netán mások színe előtt fogadalmat tettem volna rá, magamban elhatároztam: bármiből kelljen is majd megélnem, hivatásomnak azontúl az írást, a költészetet fogom tekinteni. Tizenhét esztendősen jutottam erre a csendes, ám alapjaiban azóta is megmásíthatatlan döntésre. Az említett számadatból, gondolom, különösebb éleslátás nélkül is megállapítható: nem tartozom a csodagyerekek közé. (Akkoriban írt s utóbb irgalmatlanul elhamvasztott verseim minősége is ezt tanúsította; erről korábban már szóltam egyet s mást.) Az iskolában minden esetre kezdtek költőként számon tartani, s gimnáziumi pályafutásom vége felé már igazi folyóiratban jelentek meg verseim, sőt egy nyilvános szereplésem okán az első – akkor még szelíd és jóakarátú – intést is kaptam, ha nem a hatóságtól (mint később), ám az irányt tekintve mégiscsak a hatalom oldaláról.”

Buda Ferencsel – az ünnepi könyvhét megnyitója után – június 3-án, szerdán délután 4 órától a Miskolci Akadémiai Bizottság székházában találkozhatnak az érdeklődők. A költő műveiből Balázs István és Bazin Levente ad elő részleteket.

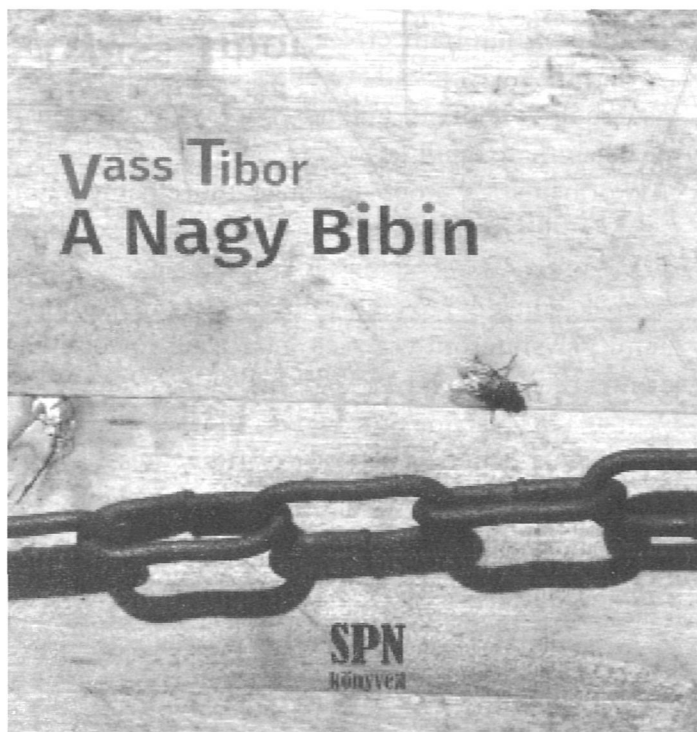
A NAGY BIBIN – ÍGY ÉS ÍGY, EZ ÉS EZ

Fotó: Vass Nóra

Vass Tibor József Attila-díjas költő legújabb, *A Nagy Bibin* című verseskötetét a Feledy-házban mutatták be Miskolcon, a szerző képzőművészeti alkotásaiból rendezett kiállításának megnyitóján, az *Itt és itt, ezzel és ezzel a címmel, ekkor és ekkor* című program keretében. Arra kértük Vass Tibort, a Könyvheti Újság kérdéseire úgy válaszoljon, ahogy éppen – *így és így!* – hirtelen eszébe jut – *ez és ez!*

Mi vagy ki az a Bibin? Válassza ki a helyes választ: ember, állat, növény, tárgy, fogalom. Ha egyéb, mi az?

Ország, város, fiú, lány. Híres ember, folyó, hegy, völgy, közöttük a zakatoló vonat. Emberállat, növénytárgy. Lehet, ő a satöbbi, a például, a megannyi, a nem sok sem, a semmi szín alatt, a mennyi semenni. Tetszik nekem ez a helyesválasz-játék. Mennyi választás van benne, valóban! Mennyi vetélkedés, tudás és nem-tudás, mennyi győzelem, veszteség. Mennyi semenni, ha ismételhetem magam. Ha ismét telhetném magam, eltelhetnék-e azzal, hogy keresnek Bibin számára helyes választ? Nem is tudom. Bibin élt, Bibin él, Bibin élni fog. Szóval akkor a szemháromság: szemet szemért tanulni, szemet szemért fogni, szemet szemért tanulásra fogni.

A Nagy Bibin című kötetének melyik darabját ajánlaná versmondóknak?

Bibinke és téltovák a Radnótához. A leendő versmondóktól azt kérném, hogy mondásuk előtt hallgassák meg ezt az írást Bakos-Kiss Gábor, a Nemzeti Színház színművészenek előadásában. Ő igen magasra tette a mércét a közelmúltban megjelent *Bíbor parázs* című Radnóti-hangoskönyvben, amikor előadta azt. A vers előben volt hallható Sopronban, a Kaleidoszkóp Versfesztiválon, majd a nyíregyházi Mórincz Zsigmond Színházban is. A hangoskönyvből – melyen két másik Radnóti-émlékversem is hallható, Ölt Tamás színművészenek és Lutter Imre előadóművészenek köszönhetően – idén a Nemzeti Színházban készül produkció. Ez a Radnóti-hármas, Radnóta-hármas hármasuknak köszönhetően lehet a versmondók számára is kihívó választás. Engem átrendezett az élmény, amit az írásaimhoz ők adtak. Mit is kívánhatnék mást, mint hogy rendezze át hasonló élmény olvasóim életét is?

Radnóti nyomán

1. Radnóti Miklós: Ikrék hava (részlet) (Ölt Tamás, Bakos-Kiss Gábor, Lutter Imre)
2. Turczi István: Anatevka (Bakos-Kiss Gábor)
3. Turczi István: Karácsony Jeruzsálemben (Lutter Imre)
4. Turczi István: Memento (Ölt Tamás)
5. Vass Tibor: Radnóta (Lutter Imre)
6. Vass Tibor: Halszállka – Tétova adalék a Radnótához (Ölt Tamás)
7. Vass Tibor: 'Bibinke és' téltovák a Radnótához... (Bakos-Kiss Gábor)
8. Kovács-Cohner Róbert: Az Idők felénél (Bakos-Kiss Gábor)
9. Kovács-Cohner Róbert: Altató (Ölt Tamás)
10. Kovács-Cohner Róbert: Fanni (Lutter Imre)
11. Radnóti Miklós: Napló (részlet) (Lutter Imre, Bakos-Kiss Gábor, Ölt Tamás)

„ÍRNI MINDEN HÜLYE TUD. NA DE OLVASNI!”

Alkalmi idézet Temesi Ferenc regényújságjából Könyvheti Újságunk olvasóinak

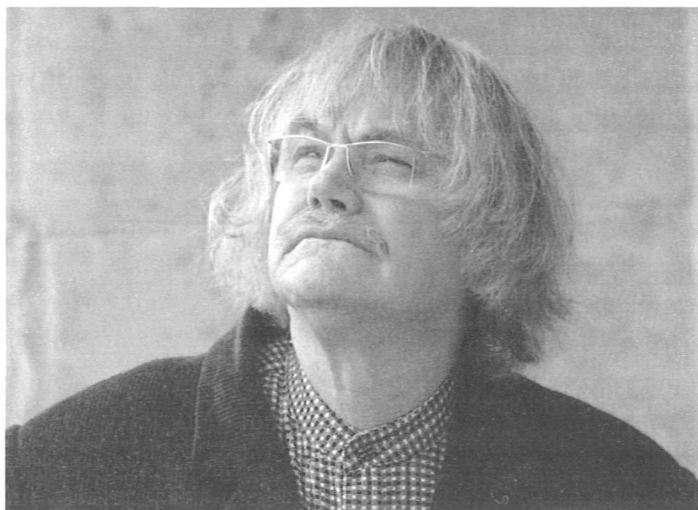
Temesi Ferenc a *Por* című regényével vált igazán ismertté, de a nagy port kavart, kultuszkönyvvé lett szótárregénye után a szerző kísérletező kedvének, műfajteremtő képességének újabb bizonyítéka lett a *Kölcsön Idő* című újságregénye. Ebből idézünk az *Irodalom és uradalom* című írásából. (A miskolci *Bartók + Operafesztivál* előtt pedig mindenkinek ajánljuk a szerző *Bartók-regényét* is.)

„Az újságírás művészete abban áll, hogy addig osztjuk hasábokra, addig cirógatjuk a közhelyeket, míg úgy nem dorombolnak, mint az aforizmák. Az újságíró meg az a személy, aki komolyabban dolgozik, mint bármely más, hozzá hasonló világ lustája. Írni minden hülye tud. Na de olvasni!” – írja Temesi Ferenc *Kölcsön Idő* című újságregénye bevezetőjében. Mindezek után ajánljuk az „időnként megjelenő lap XI. évfolyó 4. számadásában” közölt írás részleteit alkalmi lapunk olvasói figyelmébe.

„Én már minden írókat szeretek: azt is, aki új címeiken adja ki régi írásait, aki régi címeiken az újakat; kinek se új, se régi írása nincsen, mert sohasem volt egy se, azokat, akik annak idején milliókat skribáltak össze, akik most firkálnak össze maguknak zöld övezeti villákat, olyanokat, akik segélyből éltek, mert becsületesek vagy tehetségtelenek voltak, s az olyanokat – ebből van a legtöbb –, akik épp az éhhalál szélén szédelegnek. Az amerikai vagy francia álneveket használókat éppúgy, mint akik most kezdik elővenni nemesi előneveiket. Kedvelem azokat, akik szeretnek írók lenni, csak a papírmunkát utálják. Vonzódom az olyan lelkekhez, amelyeket már annyira megmérgezett az írás, hogy saját magukat sem látják tőle, nemhogy a tényeket. Szívlelem az öltögetőket, akik többméternyi könyvet férceltek össze, de feleannyit sem olvastak. Szeretettel vagyok azok iránt, akiknek húsz évükbe került, hogy rájöjjenek, nincs tehetségük az íráshoz, csakhogy már túl híresek ahhoz, hogy abbahagyják. (...)

Igenis szeretem őket, mert egyben mind közösek: látomással bírnak magukról. S ha valakinek egyszer az a hallucinációja támad magáról, hogy ő író, a világ összes gyógyszere és orvosa sem gyógyítja ki belőle, kivéve talán a politikát. Aki ma Magyarországon írásra adja a fejét, nem lehet normális ember. Neurózisos kényszerben szenved, mosolyogni kell rá, megcirógatni a fejét, s inni – a szavait.

Írni alapvetően azt jelenti, hogy elfogulatlanak lenni. Hogyan lehetne ezt a politika szája íze

szerint megváltoztatni? Az már nem lenne irodalom. Ha a politikai erőszak megpróbálja megváltoztatni az író neurózisát, nem érhet el igazán sikert. Akik erőszakkal akarnak meggyőzni, az nincs meggyőzve. Legyőzve lehet, de akkor már nem ír. Ha a politikusok elérték volna a céljukat, akkor a múlt század Magyarországon, negyvenötötől kilencvenig nem lehetett volna marandót írni Magyarországon. De lehetett. Az írók szerepe különben is égtájak szerint változik. Amerikában csak a sikeres írók számítanak. Kínában vagy Oroszországban mindegyik. Hollandiában vagy Angliában egy se. Franciaországban a kifinomultak, Dél-Amerikában a lázadók, Magyarországon – mit ad Isten – a politizálók. Ausztráliában el kell magyarázni, mi az, hogy író. Író az, aki jól tud szenvedni. (Aztán jönnek falkában a boldogok – az eső sem egyedül esik a tetőre –, és megpróbálják szenvedés nélkül utánacsinálni.)

Pedig az írás mint szakma sosem tartozott a legvonzóbbak közé. Az aligátorokkal való birkózás után talán ez a legnehezebb foglalkozás. Az egyetlen mesterség, amelyben senki sem találja mosolyognivalónak, ha napi huszonnégy órás munkával sem tud megkeresni egy vasat se. Ráadásul annyi szerencse kell hozzá, hogy a löversenyzés megbízható polgári foglalkozásnak tűnik mellette. Az a foglalatosság, amelyben minden áldott és kevésbé áldott napon be kell bizonyítanod a tehetségedet olyanoknak, akiknek soha nem is volt...”

Temesi Ferenc József Attila-díjas, Kossuth-díjas író **június 4-én, csütörtökön délután fél 5-től** – az ünnepi könyvhét keretében – a miskolci **II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár** (központi épület, Görgey A. u. 11.) vendége lesz. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

MEGSZÓLALTAK A HALLGATÓK

Orvosok, jogászok, mérnökök, művészek, tanárok lesznek azok a fiatalok – jelenleg egyetemi és főiskolai hallgatók –, akik elküldték verseiket, novelláikat az egeri Eszterházy Károly Főiskola, a Miskolci Egyetem és a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem által meghirdetett 11. Kortárs hangon című meghívásos nemzetközi irodalmi pályázatra.

Jónás Zoltán, az egeri Eszterházy Károly Főiskola nyugalmazott kulturális igazgatója, a Kortárs hangon című pályázat menedzsere szerint fontos és értékes üzeneteket fogalmaztak meg a fiatalok. „Üzeneteket arról a világról, amelyben a pályára készülők izgalmas időszakát élők léteznek... Közös, ridegedő, technikalizálódó világunkról. Elszürkülő sms-nyelvünk korában valami belső késztetést éreznek arra, hogy véleményüket irodalmi nyelven fogalmazzák meg, s hisznek is abban, hogy mindez nem csupán nekik lényeges. Papírra vetett soraikat válaszkereső kérdéscsoportokként is tekinthetjük. Kérdéseként, melyekre együtt keressük a válaszokat” – írja a legjobb pályaműveket tartalmazó Kortárs hangon '15 című antológia szerkesztői ajánlásában Jónás Zoltán.

Az idén 11 intézmény 74 hallgatójának pályaművei közül választotta ki a szakmai zsűri a pályázat legjobbait. A költészet napjára megjelent *Kortárs hangon '15* című kötet 42 fiatal alkotásait tartalmazza, közülük 7 egyetem és főiskola 14 hallgatóját javasolta a zsűri díjazásra. Az alkalmi kiadványban a beválogatott szövegek mellett az egeri főiskola vizuális művészeti szakos és a nagyváradai egyetem képzőművészeti tanszékének hallgatói által készített alkotások is láthatók.

A pályázat legsikeresebb résztvevői

I. díj

André Ferenc (Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár)

Ozsváth Zsuzsanna (Partiumi Keresztény Egyetem, Nagyvárad)

II. díj

Herédi Rebeka (Eszterházy Károly Főiskola, Eger)

Kispál Dániel (Eszterházy Károly Főiskola, Eger)

Sárkány Tímea (Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár)

Schäffer Anett (Miskolci Egyetem)

III. díj

Hangácsi Zsuzsanna (Miskolci Egyetem)

Jakab Kelemen László (Eszterházy Károly Főiskola Comenius Kara, Sárospatak)

Jaszenovics Lilla Anna (Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem, Marosvásárhely)

Szilágyi Szilvia (Partiumi Keresztény Egyetem, Nagyvárad)

Különdíj

Keszi Bálint (Miskolci Egyetem)

Leczkési Gábor (Selye János Egyetem, Komárom)

Sós Ádám (Eszterházy Károly Főiskola, Eger)

Ugron Nóra (Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár)

HANGÁCSI ZSUZSANNA

Lót felesége

Fojtó forráság fekete füstje
Terjed tapad torokra tüdőre
Jajszótól terhes percek dús sora
Szenvedés szava égett hús szaga
Egyformán terem imát és átkot
Ítélet ölébe dől a város

Édes bűnös mindenem Szodomám
Tápláltál takartál éveken át
Házam vagy hazám otthonom
Tiéd vagyok sorsodban osztozom
Tőled fordítsam borzadva fejem
Ki szeretne szánna ha én sem

Engedj el Lót átkozott a kezem
Fülembé pokoli hangok csengenek
Lázás láng lobogása lázít
Ne akarj ne szeress ne tarts ne érints
Múltam mindenem jelenem végzetem
Fuss mentsd magad menekülj el
tőlem

Áll egy szobor időbe dermedve
Emberök közt magányba meredve
Nevét sem tudod ismered mégis
A vétkes város szemében fürdik
Arca békés bevégezte sorsát
Mindhalálíg szerette Szodomát

(A szerző a Miskolci Egyetem hallgatója, a Kortárs hangon pályázaton 2009-ben, 2014-ben és 2015-ben III. helyezést ért el, 2011-ben és 2013-ban különdíjat kapott.)

A BÖLCSÉSZET NÉPSZERŰSÉGE – A GAZDASÁGBAN IS

A bölcsészettudomány egyre inkább felértékelődik, lassan nálunk is felismerik, hogy szükség van azokra a szakemberekre – akár az iparban is –, akik képesek „eladni” a termékeket, mert jól kommunikálnak, logikusan fogalmazzák, ismerik nyelvünk minden fordulatát, finomságát – derült ki a Dr. Illésné dr. Kovács Mária, a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karának dékánjával folytatott beszélgetésből. A szakember még a fiatalok nyelvhasználatára jellemző szlengtől sem félti a bölcsészhallgatókat.

– *Telefonon beszéltek meg ezt a találkozót. Mondhatnám: telcsiztem, hogy talizunk – csak azért, hogy megkérdezzem, mennyire jellemző a bölcsészkaron tanuló fiatalok nyelvhasználatára a szleng?*

– Az órai nyelvhasználatban – szemináriumokon, vizsgákon – hallgatóink nyilván igyekeznek kerülni a szlenget, nem is lenne ez alkalmas a szakmai ismeretek visszaadására. De azért a kötetlenebb diskurzusban, a folyosói beszélgetésekben ott van, használják a bölcsészhallgatók is. Egyébként én is az egyetemen szoktam frissíteni a szlengszókészletem – azzal gyarapítom, amit tőlük hallok, és amit ők gyűjtenek. Ott vannak ezek a szavak a szemináriumi dolgozataikban is. Tehát ez létező, természetes életkori sajátosság, ez is a csoporthoz, a közösséghez való tartozást erősíti. „Ha mi közös nyelvet használunk, közös platformon vagyunk, azonosak a preferenciáink.” Ez is az identifikáció része, egy társadalmi csoporttal, kisebb közösséggel való azonosulást jelez. De van ilyen a familiáris nyelvhasználatban is. A családban ugyanígy kialakulnak olyan nyelvhasználati jellemzők, amelyek leginkább csak ott értelmezhetők, azon a körön kívül már nem működnek.

– *Ha szemináriumi dolgozat témája lehet a szleng, akkor ez azt is jelenti, hogy a bölcsészkaron nem tiltják, hanem támogatják!*

– A szociolingvisztikában kifejezettem téma a szleng. Hallgatóink vizsgálják, elemzik például a diáknyelvet, de gyűjtenek argót is. Sőt, a börtönben az elítéltek nyelvhasználatát vizsgálták – természetesen szakmai igényességgel. Tehát születnek ilyen témában szemináriumi dolgozatok, szakdolgozatok. Ennek értelemszerűen megvan a tudományos háttere. Azért szeretik az ilyen feladatokat a hallgatók, mert nemcsak az elméleti szakirodalomban való tájékozottságot kívánja egy-egy ilyen téma feltárása, hanem valódi kutatómunkát is igényel.

– *Mint nyelvész nem aggódik a nyelvromlás miatt?*

– Minden beszélt nyelvnek megvan a maga túlélőképessége. Ezek a divatjelenségek viszonylag hamar lecsengenek. Gondoljunk például a tamagocsiőrületre! Ma már sokan nem is értik, miről van most szó. Ahogy maga a jelenség eltűnt, az elnevezése is átkerült a passzív szókészletünkbe. De nem hiszem, hogy az lenne a legfontosabb feladatunk, hogy nyelvművelőként ezeket a divatjelenségeket próbáljuk tűzzel-vassal irtani. Az viszont tény és való, hogy az idegen nyelvek hatása,

Dr. Illésné dr. Kovács Mária, a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karának dékánja

különösen az angol szavak beáramlása rendkívül erőteljes.

– *„Idegen nyelvet tudni szép”...*

– ... „a hazait pedig lehetőség mivelti kötelesség”

– ahogy Kőlcseytől tanultuk. Nyilván szükséges az idegen nyelvek ismerete, de nekünk nagyon fontos feladatunk az is, hogy minden hallgatónkkal – a lehető legnagyobb mértékben – megismertessük az anyanyelvünkben rejlő lehetőségeket. Arra kell törekednünk, hogy a fiatalok igényesen kommunikáljanak. És ez nem csak a magyartanárok, a nyelvészek feladata. Ma, amikor mindenkinek „el kell adnia magát” – annak is, aki a multinál dolgozik, annak is, aki az önkormányzatnál, a kormányhivatalban, vagy egy termelő üzemben. Mindenki kommunikál. Ma, a kommunikáció évezredében a legjobb szaktudáshoz is szükség van megfelelő anyanyelvi felkészültségre – természetesen az idegen nyelvek ismerete mellett. A küszöbén vagyunk annak, hogy végre az oktatás egésze felismerje: a szakmai tudás önmagában nem elegendő – a gazdaság egyetlen területén sem. Végre eljutunk oda, hogy változzon a bölcsészet megítélése. Az a tudás, amit korábban a politika és a média annyira passzívnak és improduktívnek próbált beállítani, amilyen soha nem volt, arról végre nyilvánvalóvá válik: rendkívül hasznos. A fejlettebb országok GDP-jének jelentős részét – még az ipari termelésnél is nagyobb hányadát – a kreatív szféra adja, amelybe beletartozik a reklámtevékenység, a kommunikáció, a könyvkiadás, a művészeti élet, benne a színházzal, a zenével, az irodalommal. Mindez bölcsészvégzettségű szakembereket igényel. Az itt szerzett tudást, ezt a kompetenciát a foglalkoztatás minden területén tudják hasznosítani a fiatalok.

F.G.

SZABÓ LŐRINC

Hazám, keresztény Európa

Útálom és arcába vágom:
– Száz év, de tán kétezer óta
őrült, mocskos, aljas világ ez,
ez a farizeus Európa!

Kenyér s jog helyett a szegényt
csitítja karddal, üres éggel
és cinkos lelkiismeretét
avatag és modern mesékkal;
száz év, de már kétezer óta
hány szent vágy halt meg gaz szívé-
ben!

Hazám, keresztény Európa,
mi lesz, ha bukására döbben,
mi lesz, ha újra földre száll
a Megcsúfolt és Megfeszített,
s mert jósága, hite, imája
egyszer már mindent elveszített:
mi lesz, ha megjő pokoli
lángszórákkal, gépfegyverekkel,
vassisakos, pestishozó,
bosszúálló angylasereggel?
Mi lesz, ha megjő Krisztus és
új országot teremt a földön,
ha elhullanak a banditák
s nem lesz több harc, se kard, se
börtön,

ha égi szerelmét a földi
szükséghez szabja ama Bárány
s újra megvált – óh, nem a jók,
de a gonoszok vére árán:
hazám, boldogtalan Európa,
ha túléd a harcok végét,
elbírod-e még te az Istent,
a Szeretetet és a Békét?

Györgyei Géza

KÖNYVHÉT – 2015

A Miskolcon fogant – Supka Géza által tett –, megvalósult javaslat, hogy legyen a könyvnek ünnepe, jó alkalom arra, hogy aki teheti, elgondolkozzon a könyv, az irodalom mai helyzetéről, állapotáról. Nem érdemes a régmúltba révedni, ám indokolt néhány évtizedet visszapillantani, hogy eljussunk napjaink irodalmához, a könyv mai ünnepéhez, a könyvhéthez.

A boldog békeidők végeztével, egy november 4-i nap után ránk köszöntött az államilag támogatott (minden tekintetben) olcsó könyvek korszaka, és tartott négy évtizeden át. Ezek voltak azok az évtizedek, amikor a hatalom felkent képviselői döntöttek írói-költői sorsokról, béklyóba zárva az igazán kikívánczoló gondolatot. Csak példaként, Nagy László e korban kényszerült a műfordítói pályára, hogy saját életérzését fiókja mélyébe rejtse. Igaz, ez a világirodalom és magyar irodalom hasznára vált. Ez volt az a kor, melyben a tiltott, tabu témák falra szögezve emlékeztettek minden nemzeti érzelmű író és költőt a betartandó rendtartásra.

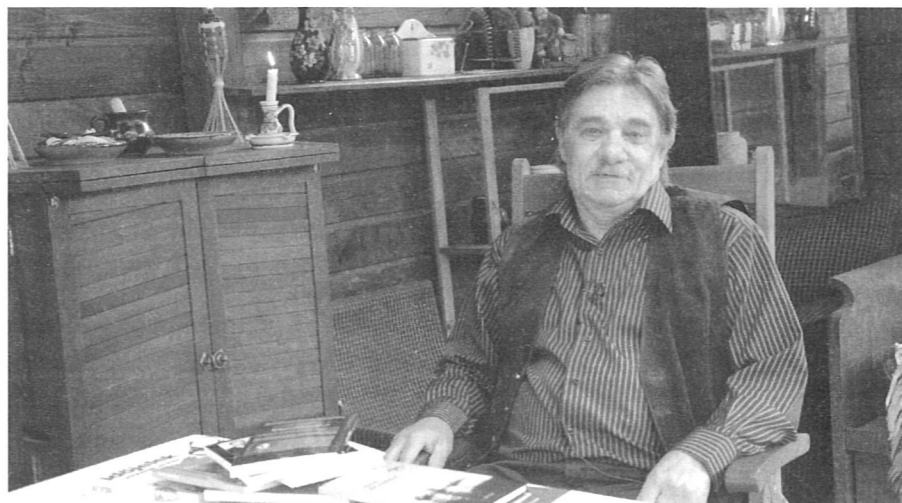
Ez volt az a kor, amikor divatossá vált a szövegirodalom. Nem tudni pontosan, ezt a bújócskát a pusztá félelem, a mondandó hiánya, vagy a grafománia szülte. Az akkori hatalomnak olyannyira elnyerte tetszését, hogy kitart napjainkig. A dicsőítés is kitart, ha Nyugatról, a lebontott fal felől fújja a szél a maradék köport, noha az olvasók inkább a Tisza vizének friss illatára vágnak. Az igazi megnyugvás ideje még csak félúton jár. A lebontott szögesdrótból még megmaradt néhány darabka abból, amit azok bontottak, akik építették.

Noha megváltozott a minket körülvevő világ, ám a művészek felelősége örök. A festő ecsetjét, a költő, az író tollát nem igazgathatja más, mint az átértett felelősség.

Gyakran, de így az ünnepi könyvét alkalmával méginkább felidézem magamnak apukám intelmét, amikor kezében első, vékonyka novelláskötetemmél figyelmeztetett: fiam, tudnod kell, minden leírt szavadért, mondatodért egyedül csak te felelsz, rajtad a felelősség.

Példaként kikereste nekem Szabó Lőrinc: Hazám, keresztény Európa című versét. Olvasd el sokszor, amikor csak teheted. Ha elérnek szívvedig a rímekbe rejtett érzések, a kételyek, no, akkor büszke leszek rád.

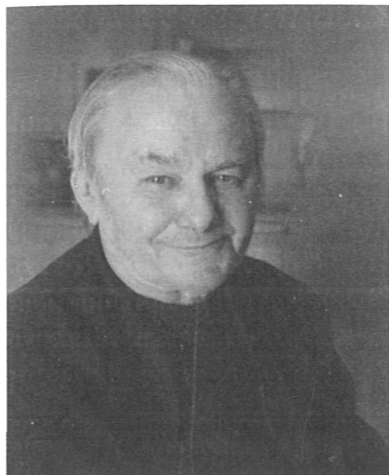
Apukám intelmét azóta is igyekszem betartani.

A szerző Miskolc város ünnepén Szabó Lőrinc-díjban részesült

Fotó: Kaderják Csilla

A KÖLTŐ ÉS A KELEKÓTYA KIRÁLYSÁG

A Kráter Kiadó Mesepolc sorozatának 6. köteteként megjelent Fecske Csaba József Attila-díjas költő *A kelekótya király* című mesegyűjteménye. A történetek szereplőinek többsége valamilyen állat, leginkább mesebeli lény, de ha valaki mégis magára ismerne, az csak a véletlen műve lehet.

A szögligeti születésű, Miskolcon élő Fecske Csaba nagyon termékeny szerző. Publikált már verseket gyermekeknek, felnőtteknek, humoros írásokat élőknek, vidám sírverseket szomorú halottaknak, meséket bárkinek, aki elolvassa. De ilyen, mint a mostani, még nem volt.

Az új könyvben *A nagy csata*, *A szú és a moly*, *Egér Elemér*, *Az elgurult krajcár*, hogy csak néhányat említsünk.

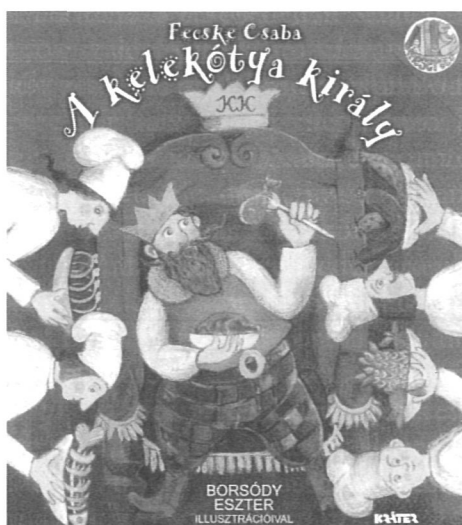
A kelekótya király című kötet verses meséket tartalmaz. Megtalálható az új könyvben *A nagy csata*, *A szú és a moly*, *Egér Elemér*, *Az elgurult krajcár*, hogy csak néhányat említsünk.

A címadó *Kelekótya király* – *A nagy csata* falánk főhőse – egyszer úgy megsérti Bergengócia királyát, hogy az seregével megtámadja Kelekótya országát. A csatában nem vér folyik, hanem könny, ami a nevetéstől csordul ki a harcosok szeméből. Hogy miért? Aki elolvassa a mesét, megtudhatja. Ezeknek a meséknek éltető eleme a humor, alig-alig van elmesélhető történetük, mégsem unatkozik az olvasó, leköti figyelmét a humorba mártott szöveg, élvezheti a poénokat. Két mese kivételével valamennyiben szerepelnek állatok, és aki az állatokat szereti – melyik gyermek nem? –, az szeretni fogja ezt a könyvet.

Sokak számára ismerősek lehetnek ezek a mesék, hiszen korábban már megjelentek napi- és hetilapokban, folyóiratokban, de így együtt mégis új értelmet nyernek.

A kötet talán legszebb darabja a *Róka* című költemény, melynek olvastán megjelenik az ember szeme előtt a kis Vuk, a bájos rajzfilm hegyes fülű, feledhetetlen figurája. Fecske Csaba könyvében is jön hát a kis róka – az ezüsthallacskával, a nagyravágyó egérkirályfival, kakassal, Körmösivel és Borzasival, a két verekedő macskával és a többiekkel. Ebből aztán lesz nagy kaland, izgalom és sok-sok mosoly.

A kötetet Borsódy Eszter színes, kedves rajzai teszik még elevenebbé.

Fecske Csaba *A kelekótya király* című kötetét Csorba Piroska költő mutatja be június 4-én, csütörtökön délután 2 órától a **II. Rákóczi Ferenc Megyei Városi Könyvtár** központi épületében (Miskolc, Görgey A. u. 11.). A műsorban közreműködik Vihula Mihajlo gitárművész.

FECSCKE CSABA

Róka

(részlet)

Egy kis róka, egy ilyen lompos farkú, hegyes fülű, ravaszdi, ám mégis együgyű kis róka mit csinál?

Mit csinál reggel,
délben,
este?

És mit, mikor az erdőt az éjszaka korma belepte, és zörög az avar, reccsen az ág, zúgnak a súlyos lombú fák, bagoly huhog, s holdfény szital, mondd, egy ilyen kis róka mit csinál?

Mit csinál hétfőn,
kedden,
szerdán,
és főleg csütörtökön?

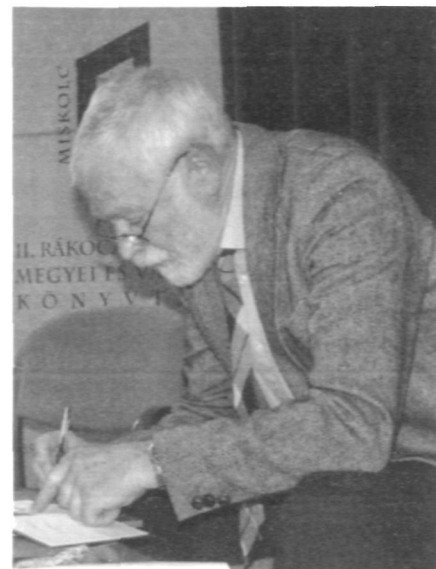
Szívében bánat tanyázik-e, vagy farkát csóváló öröm? S ha eljön a péntek, el a szombat, és el a vasárnap, – mert a napok jönnek, mennek, sőt repülnek, szállnak – mondd, ez a lompos farkú, hegyes fülű ravaszdi, ám mégis együgyű kis róka mit csinál?

Tavasz van: kócos, fényes, ibolyaillatú tavasz van, madárszárny karcolja össze az eget, halak fickándoznak a patakban, mindenki örvend, aki él: a bogár, a lepke,

a fűszál –
ilyenkor vajon kis rókánk mit csinál?

És ha jön a nyár, a nyár, s a nap, mint tüzes kemence fűt, s ájultan liheg a lomb, és aranybogyák lobognak mindenütt, az erdő is kókad, álmosan hasal a csönd a lágymohán, veritékcseppek csillognak a fölhevült szikla homlokán, s pipacstól véres a rét, és áll a lepkebál – mondd, ó mondd nekem, nyáron a róka mit csinál?

Pozsonyi író Miskolcon – Aich Péter író, a Szlovákiai Magyar Írók Társaságának (SZMÍT) tagja Pozsonyban született, ott járt iskolába, az ottani egyetemen szerzett diplomát, ott kezdte költői, szerkesztői pályafutását, ott jelentek meg kötetei, de az utóbbi időben Miskolcon él. Az itteni olvasók az idén, február 4-én találkozhattak vele először nyilvános rendezvény keretében a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban. Aich Péter főbb művei: Egyszemű éjszaka (Madách, Pozsony, 1970); X. Kálmán viszontagságai (Madách-Posonium, Pozsony, 1998); Első és utolsó (Madách-Posonium, Pozsony, 2000); A képzelet ráfogásai (Lilium Aurum–SZMÍT, Dunaszerdahely, 2004); Ugrás a semmibe (Madách-Posonium, Pozsony, 2004); Honvág (Lilium Aurum–SZMÍT, Dunaszerdahely, 2005); Szerelmek (Madách-Posonium, Pozsony, 2005); A harmadik (Madách-Posonium, Pozsony, 2007); Torony (AB-ART; Pozsony, 2010), Keresés (AB-ART, Pozsony, 2011); Háborús ügyek (Madách-Posonium, Pozsony, 2012); Várni (AB-ART,

Van vagyon és van gazdagság. A vagyon anyagi természetű és igazából akkor tényező, amikor a közvetlen szükségleten túl (jóval) több ingóságot/ingatlant birtokolunk. Nem az én esetem.

Viszont gazdag vagyok. Mert van, aki szeret, s van néhány értéktárgyam: olyan, aminek inkább morális értéke van, egy papír-órágó kés, amit apám használt még, például. Meg néhány könyvem. Ez utóbbiakat gyermekkorom óta gyűjtögetem, lassan nincs is hova tennem. Egy sorban tartom őket, különben nem látnám, márpedig szem előtt kell legyenek: ez élő kapcsolat. Pedig nem valami ideálisan kezdődött ez, szüleim kétségbe voltak esve: ez a gyerek nem olvas. Mert nálunk a kenyér mellett természetes helye volt a szellemi tápláléknak is, a művészeteknek, és persze a jó könyveknek.

Aztán egyszer anyámmal a városban voltunk, s megálltunk az antikvárium kirakata előtt. Akkor pillantottam meg a könyvet, amely fordulatot jelentett az életemben. Palotai Boris könyve volt: Péter (egy szegény kisdiák regénye) az Athenaeum kiadásában. A cím ragadott meg, nagy piros betűkkel ott díszelgett a keresztnevem. Unszolni kezdtem anyámat, vásárolja meg nekem. Úgysem olvasod el, hátrította el anyám a kérést. De addig gyözködtem s ígértem, hogy bizony elolvasom, míg végül kötélnek állt. Én pedig elolvastam, s így történt, hogy ez a könyv indított az olvasás gyönyörűségének a világába. Ezentúl már inkább azon sópáncodtak szüleim, hogy tankönyvek helyett sokkal inkább szépirodalommal foglalkozom. Bármerre jártam, a műemlékek mellett fontos megálló a könyvesbolt lett, órákat töltöttem ott, böngésztem, kerestem. Már csak azért is, mert a szocializmus sikertelen építése során aránylag sikeresen állták útját a jó és fontos könyveknek, nem volt egyszerű hozzájutni, minden könyvesbolt rejthetett valami meglepetést.

De ilyen volt a néhai Csehszlovákiában az a rendezvény, amit ma könyvhétnek neveznek. Ott gyakran előfordult, hogy elsüllyesztett, vagy nehezen hozzáférhető, kiárusítottnak tűnő könyvek kerültek elő.

Palotai Boris író Nagyváradon született, de élete jelentős részét Kassán töltötte, majd később Budapestre költözött. Sok érdekes, értékes könyvet írt, a kritika megmaradt felvidéki írónak: a magyarországi könyvesboltokban a szlovákiai magyar írók máig csak kivételesen jelennek meg. Pedig a származás, az író élettere nem minőségi kritérium. Persze

sok minden az ismeretlen törvényszerűsége: a véletlenül is múlik. Ha gyermekkoromban nem bukkanak rá a kirakatban Palotai Boris könyvére, bizonyára akadt volna más indíték, amely a könyv világát megnyitja előttem. De Palotai Borisnak akkor is hálás vagyok. És remélem, hogy akár ilyen, akár bármilyen más indíték a mai fiataloknál is működni fog: a szeretet mellett a könyv az igazi gazdagság, hiszen igaz érzelmet s rengeteg tudást képes közvetíteni. Ezért tartom a szeretet mellett a könyvet az igazi gazdagság legfontosabb forrásának.

A könyv az (a jó könyv, természetesen), amely a világgal való kapcsolatunkat teljessé képes tenni. A szó, a nyelv a legjobb kommunikációs eszköz, jobbat még nem találtak ki, ám érdemben csak akkor vagyunk képesek igazán használni, ha ismerjük s használni megtanultuk. Azt viszont édesanyánk mesemondása után saját olvasmányaink által tudjuk magasabb szintre emelni. Egyéb előnyökről nem is beszélve. Mert – többek között – a könyv egyúttal jó barát: sosem hord le, sosem szégyenít meg, megdobbantja szívünket, és képes arra, amire kevesen: gondolkodásra serkent.

HÁROM SZERZŐNK A SZÁZHÁROMBÓL

Az év versei 2015 című antológiában 103 szerző – köztük három megyénkben élő alkotó: Finta Éva, Fecske Csaba és Serfőző Simon – művei kaptak helyet. A Magyar Napló Kiadónál megjelent kötet szerkesztője, Zsille Gábor a 2014. január 1. és december 31. között megjelent nyomtatott és internetes folyóiratokat szemlélte, végül 42 irodalmi lapból válogatta ki a kötetben megjelent 299 művet.

A szerkesztő, Zsille Gábor értékelése szerint a kötet jó példa arra, hogy milyen sokszínű a kortárs magyar líra formailag és tartalmilag egyaránt. „A közhiedelemmel ellentétben a mai költők is írnak kötött formában, nem halt ki a rím, a szonett, az időmértékes verselés. És megvan az avantgárd vonulat is, azok az alkotók, akik tudatosan számúzták a kötött formát a költészetükből” – fogalmazott Zsille Gábor, véleménye szerint ez nem az életkortól, nem a nemzedéki hovatarozástól, hanem a lírai alkattól függ. Megjegyezte azt is: „a legnevesebb költőinkre aszályos idők járnak, keveset írnak, keveset publikálnak”, de úgy látja, a megélhetés nehézségei miatt a fiatalabb költők közül is sokan elhallgatnak. Zsille Gábor úgy látja, az elmúlt évben nem születtek, nem jelentek meg hangsúlyos közéleti, politikai versek, a kötetet a költészetet leginkább jellemző témák határozzák meg: az elmúlás, a szerelem, az utazás, a betegség, a tájak, a filozófia.

FECSKE CSABA

Április 11.

Jó hogy voltál kevesebb lennének nélküled
Ódában sebzett madárként verdes szíved
Zsarnok hazád magától durván ellökött
Eltelt hetvenhét év s még el fog múlni több
Fiatal vagy s leszel a te időd örök

Aludj aludj te felnőttként is kisgyerek
Te a világ minden fájdalmát ismered
Tudtál mindent s kínozott hát elmenekültél
Isten ölébe vagy háta mögé ültél
Látod Attila a való mily kisszerű
A sírodon boldogan lehincél a fű

*

Műveid végre hazatértek
Átkeltek az óceánon
Rád csodálkozik az új kánon
Az olvasók szeretnek kérnek
Itthoni ízű az éték

Sokáig maradtál távol
Am adtál kincseid javából
Nem maradtál e világ lakója
De megbocsát Isten ki lelked ója
Ott ülsz a jobbján immár halhatatlan
Remek társaságban ihletett hangulatban

SERFŐZŐ SIMON

Mindig másnak
MAGYAR NÁPOLI
KÖNYVTÁR
Nincs bennem a jól értesültek

főlénye,
a kíváncsiság fölnezné rám
mint az égre.
Nem járom a titkok
szívárgó résű bozótosait,
ahol az alkuk
és árulások főnek.

A fintorgó szagot érzem csak,
az álnokságok bűzét
terjengeni a szélben.
Csak az egyezkedő önérdetek
acsarkodását hallom,
mintha ádáz kutyák
marakodnának valahol.

Hátrányok hányatottja,
tapasztalt ismerője
a kijátszottságnak vagyok.
S amitől a Nap
vöröslő düh az égen,
vagyok tehetetlen nézője,
földbe vetett erőnk
mindig másnak zöldell.

AZ ÉV VERSEI 2015

MAGYAR
NÁPOLI

FINTA ÉVA

Séta a beregszászi temetőben

az égről teljes fényét rám veti
a napgolyó és káprázik szívem
a múltba tántorodnak képei
átkelnek fagyon tűzön és vízen
én sorba rakom őket és viszem

milyen volt ifjúságom nem tudom
már rég levágta rólam egy szike
a fénylő napba szálltak évei
elpárolgott szemem égő vize
s nem faggatok bogárkát: elvisz-e

most sorra járom árva sírokat
ki éltet adott és ki szellemet
az enyészetben csontmalom forog
megőrli mind az elmúlt éveket
így lesz minden csak por és képzelet

a temető igen modern dolog
folyvást megújul és megváltozik
születnek sírok enyészik a múlt
a kő beton s a márvány is kopik
a lényeg marad benne csak topik

pedig halottnak lenni köztetek
lenne értelme és másutt sehol
az ősz ragyog a tarka hegyeken
a történelem körbeszónokol
volt egy világ mely megvan valahol

Csorba Piroska

A KÖNYVHÉTRŐL – HÉT NYELVEN

Csorba Piroska Szabó Lőrinc-díjas író, költő sokműfajú szerző. Jelent már meg regénye, verses- és novelláskötete, helyi mondákat feldolgozó gyűjteménye, írt színműveket, bábdarabokat. Több művéből készült előadás, filmfeldolgozás. Rendkívül népszerűek a kamaszversei, stílusgyakorlatai. Ez adta az ötletet, hogy megkérjük: írjon nekünk a könyvről, a könyvünnepről – ahogy azt szlengben vagy hivatalos jelentésben megfogalmazzák, esetleg ahogy Miskolcon az Erzsébet tér galambjai látják. Csorba Piroska nem csupán eleget tett a kérésnek: hét nyelven írt a könyvhétről.

**BALASSI BÁLINTNAK ÁRVÁN MARADT
VERSSORA, MELYBEN TANÁCSOT AD
AZ MINDENKORI OLVASÓNAK:**

HIVATALI NYELVEN:

Az olvasóközönség és a könyvkedvelő populáció tájékoztatását szolgáló hír tárgya annak közreadása, hogy Miskolcon 2015. június 3. és 6. között elterjedő ötnapos intervallum vonatkozásában az idei évben is megrendezésre kerül az ünnepi könyvhét rendezvénysorozata, melynek kapcsán észrevételt kívánunk tenni az elnevezés módosítása tekintetében, miszerint részünkről nyomatékosan kifogásolás alá kerül ama realizált tényállás, hogy e neves, állandó jelleggel megrendezésre kerülő rendezvény szóbeli meghatározása, egyben megnevezése eme méltatlanul rövid, mindösszesen két szóból előálló szókapcsolattal definiáltatik: „ünnepi könyvhét”.

A fentiek kiküszöbölése érdekében és céljából megragadva eme alkalmat javaslatot kívánunk előterjeszteni a rendezvénysorozat neve tekintetében fajsúlyosabb kifejezés bevonásának alkalmazására az alábbiak szerint:

az „ünnepi könyvhét” helyett kerüljön kizárólagos használatba vételre az 1. sz. mellékletben szerepeltetett megnevezés, az abban foganatosított helyesírási változtatásokkal egyetemben.

SZÁMOKBAN:

Könyvhét?
A könyv hat!

**KÉTSOROS AJÁNLÁS
A KÖNYVHÉT MARGÓJÁRA:**

Bezárva a könyv halott.
Életre kel, ha olvasod.

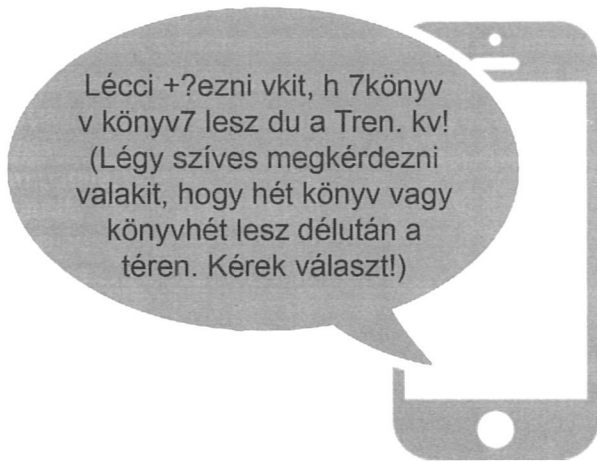
1.sz. melléklet:

„Nyomdai Úton Sokszorosítással Előállított, Esetenként Illusztrációval Ellátott Szöveget Tartalmazó Információhordozó Tömegtermék Médiumának Évi Rendszerességgel Megtartásra Kerülő Ünnepi Megemlékezésére Szolgáló Naptári Időtartamot Képező Napok”

SMS-BEN:

Elküldött üzenet (három címzett):

TINÉDZSEREK EGYMÁS KÖZT:

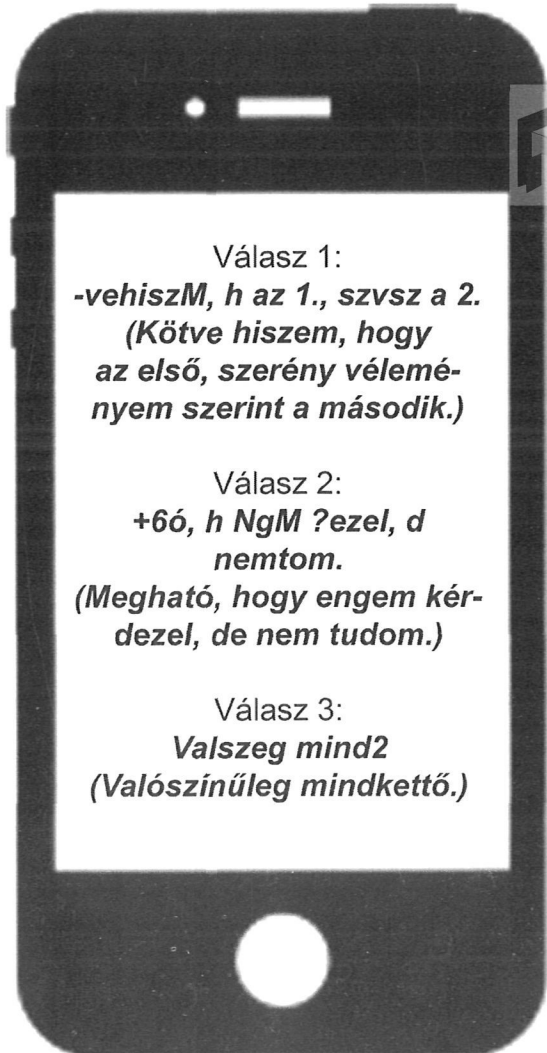

AZ ERZSÉBET'TÉRI GALAMBOK:

...Jaj, galambom, ne légy naiv! Ezt nem nekünk talál-ták ki! A mi begyünk ezt nem veszi be! Emészthetetlen! Nekem aztán igazán galambepém van, tubicám, de te képes vagy kihozni a sodromból! Hányszor mondjam, hogy a szakácskönyvet sem lehet megenni?!

II. RÁKÓCZAI MEGYEI ÉS VÁSÁR-
KÖNYVTÁR
M I S K Ö N Y V

Igen, jól látod, valóban forgolódnak az emberek, akár a tojógalambok! Igen, költeni fognak. Nem, az ember nem ül meg a tojásain... és nem is tojást költ, hanem pénzt, és nem kikölti, hanem el... Van olyan ember is, aki verset költ, őt költőnek hívják. Hogy az szebb, mint a tojó, és mostantól nevezzelek téged is úgy?! Ha kérhetlek, ne nyelvészkedj, galambocskám! Gyere, repülünk át a téren, hadd örüljön a sok szárnyatlan kétlábú a szerencséjének!

OLVASÓSAROK A VILLAMOSON

Erre a villamosra nem kell könyvet vinni magunkkal ahhoz, hogy jól szórakozzunk. Itt is, ott is vidám vagy épp elgondolkodtató idézetek kerülnek a szemünk elé. A négy olvasósarok valamelyikébe pedig bárki bekuckózhat egy-két megállóra.

Olvasósarok a villamoson? Igen, ezért hívják Versvillamosnak. A miskolci, nagy hagyományú tematikus villamosok sorában újdonságnak számít az idén júniusban közlekedő. A II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár ugyanis úgy gondolta, a 86. Ünnepi Könyvhét jó alkalmat teremt arra, hogy a „hegy menjen Mohamedhez”, azaz a könyvtár falain kívül is kedvet és megfelelő körülményeket teremtsenek az olvasáshoz.

A villamoson – ez már kívülről is látható – könyvet olvasó emberek utaznak. Vagy ha épp nincs náluk könyv, akkor segítünk nekik! Nyár van, így virágok, lepkék hozzák elénk a gondolatokat, hangulatokat – költők és írók (újra)felfedezésre érdemes sorait. Néhány megfontolásra érdemes sort elvitelre is összegyűjtöttek a könyvtár munkatársai. *(Akiknek, nem melleleg, az egész belső díszítés köszönhető, ízeletét adva abból, miket is lehet tanulni a kézműves foglalkozásokon.)*

A hónap másik nagy kulturális eseménye Miskolcon az operafesztivál. Ráadásul ugyanúgy kiviszik a zenét az utcára, ahogy a könyvhéten a könyvet a könyvtérre, így csatlakoztak a nem mindennapi kezdeményezéshez. A két „műfaj” egyébként is szorosán összetartozik. Mert bár külön műzsája van a zenének és a költészetnek, mégis közös szülők

gyermekei – regényből születnek verses librettók, énekeljük a verseket, rímes sorokat írunk a megszületett zenéhez...

A Versvillamos megszületése előtt sikert aratott, elindulását jelentősen támogatta a diósgyőri vár rekonstrukcióját és a Lovagi tornák terének építését végző Zeron Zrt., és sok segítséget kaptunk az MVK Zrt.-től is. Abban egyelőre csak bízhatunk, hogy elindulása után is sikert arat, szeretni fogják az utasok a hangulatát, önkéntelenül és tudatosan is elolvasnak idézeteket, hazavisznek magukban egy-két nevet, gondolatot. Hiszen nagyon igaz Móricz Zsigmond gondolata, amely az egyik villamosbeli virágról is felénk nyílik: „A természet és a könyv. Ez a két lehetőség, ami az embert örök ifúságra és örök bölcsességre vezérli.”

1V VERSVILLAMOS – MENETREND
Érvényes: május 27-től június 21-ig

munkanapokon:

Tiszai p.u.-ról: 6:14, 7:36, 9:00, 10:22, 12:06, 13:36

Felső-Majláthról: indulás: 6:55, 8:18, 9:40, 11:25, 12:54, 14:24

szombaton:

Tiszai p.u.-ról: 10:48, 12:06, 13:24, 14:45, 16:37

Felső-Majláthról: 11:26, 12:44, 14:02, 15:52, 17:15

vasárnap:

Tiszai p.u.-ról: 13:40, 15:10, 16:40, 18:10, 19:50

Felső-Majláthról: 14:27, 15:57, 17:27, 19:07, 20:24

SZÉPÍRÓK ÉS SZERKESZTŐSÉGEK A KÖNYVTÁRBAN

A 41. beszélgetésre készül Jenei László, a Műút a könyvtárba vezet című sorozat vezetője

Jenei László író, a Műút folyóirat kritikaosztályának szerkesztőjét, A Műút a könyvtárba vezet című sorozat szervezőjét a 40. beszélgetés után kérdeztük az eddigi tapasztalatokról és a tervekről is. Az ünnepi könyvhéten – június 9-én, kedden délután 5 órától – a Magyar Lettre Internationale képviselőjében Karádi Éva főszerkesztő és Háy János író lesz a Műút és a könyvtár vendége. Jenei László ígérete szerint: különleges élmény lesz.

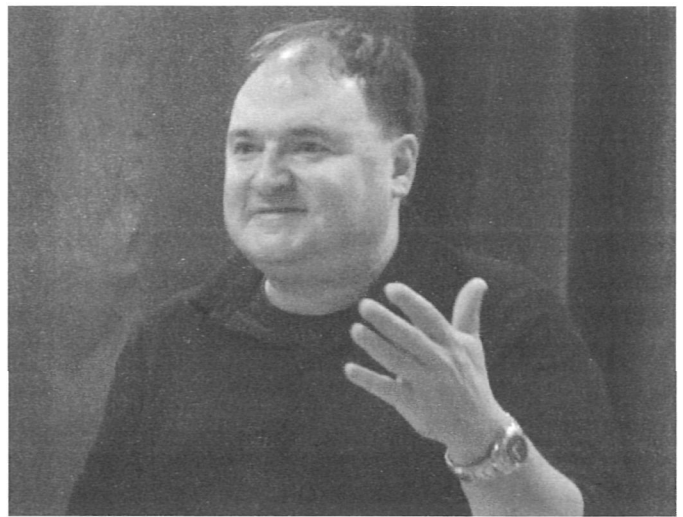
– A megyei könyvtárral nagyon régi az együttműködés, számos formációban hoztam, hoztunk ide rendezvényeket: a Facebook-profilom borítóképén valamikor a '90-es évek legelején, tehát kb. 25 évvel ezelőtt beszélgetek Petri Györggyel, nos, talán éppen ez volt a kezdőpont. A sorozat sokáig „one-man show” volt, egy-egy író, költőt, előadót és/vagy alkotóművészt, tudóst hívtam meg beszélgetni – mások mellett Bodor Ádám, Esterházy, Nádas, Oravecz Imre; Alföldi Róbert, Kocsis Zoltán; Czeizel Endre, Vekerdy Tamás voltak a vendégeink. Az utóbbi időben folyóiratok, kiadók műhelyeit szeretnénk bemutatni, persze úgy, hogy egy-egy szépíró munkásságával is megismerkedhessünk. Például a Forrás estjén Füzi László mellett Buda Ferenc tisztelt meg minket.

– *Mivel az utóbbi időben a Műút szerkesztősége más szerkesztőségeket hív ezekre a közönségtalálkozókra, felvetődik a kérdés: versenyeznek-e a lapok, van-e konkurencia a szerkesztőségek között?*

– Talán annyiban igen, hogy a szépírók hová adják a friss termésük javát, s hová csak a – mondjuk úgy – műhelyforgácsokat. Vagy hogy egy-egy frissen megjelenő címre ki szerzi meg a konkrét feladatra legmegfelelőbb kritikust. Van egy bizonyos szereposztás is, mely oldja a konkurenciát: a Műút például nem közöl hosszabb tanulmányokat, míg az Alföld ebben profi, és így tovább. Egyébként a Műút, megítélésem szerint, jó kapcsolatot ápol minden érdemes folyóirattal.

– *Szerkesztőként számon tartják-e, melyik szerző melyik laphoz tartozik?*

– Szerintem ma ez kevésbé jellemző. Vannak nehezen igazolható vonzalmak és ellenszenvek, dönthet valaki úgy, hogy csak ide vagy oda ad, barátságok is meghatározhatják ezt, de alapvetően, aki talpon akar maradni: ad kéziratot elég sokfelé. Az előző kérdésre válaszoltam, amit ide is tűznék: inkább az a lényeg, hogy mindenkitől a legjobbat szerezzük meg.

– *Kik lesznek a 41. beszélgetés vendégei?*

– Legközelebb a Magyar Lettre Internationale, az európai kulturális folyóirat önálló magyar változatának főszerkesztőjét, Karádi Évát és Háy János írórt kérdezem majd. Hihetetlenül izgalmas vállalkozásról van szó, a negyedéves folyóiratban a története során valamilyen formában majd' mindegyik világhírű művész, teoretikus megnyilvánult már, minőség és tematikus sokoldalúság a jellemzője, s elsősorban hozzájárul ahhoz, hogy – akár nyelvek ismerete nélkül is – otthon érezhessük magunkat a világirodalomban. Különleges élmény lesz.

„NÉMET, TATÁR, TÖRÖK FELETT”

Irodalomtörténeti tanácskozás az edelényi kastélyban

A Bódva-völgy irodalmi tradíciói címmel tanácskozást tartottak az idén az edelényi L’Huillier–Coburg-kastélyban. Korpa Tamás irodalomtörténész, a rendezvény szervezője szerint egy ilyen összefüggés jó alkalom a kulturális köztudatban számon tartott szerzők és művek vizsgálata mellett a manapság kevésbé reflektált, elfeledett alkotások és alkotók „újrafelfedezésére”, valamint a kulturális kapcsolatépítésre.

Róczei Norbert, a Bódva-völgy – Cserhát Mentorprogram vezetője a 2015. január 17-i tanácskozás köszöntőjében elmondta, a megkezdett munkának sajátos sűrűsödési pontjaként is értelmezhető az irodalomtörténeti tanácskozás, melyet olyan tudósok és szépírók tiszteltek meg, mint például Jánosi Zoltán irodalomtörténész, a Nyíregyházi Főiskola rektora, vagy Fecske Csaba József Attila-díjas költő.

A tanácskozás célját a szervező Korpa Tamás irodalomtörténész így foglalta össze: „A viszonylag tágas tematikus mező (nevesen a Bódva-völgy irodalmi tradíciói) lehetőséget adhat a kulturális köztudatban markánsan számon tartott szerzők és művek vizsgálata mellett a manapság kevésbé reflektált, elfeledett alkotások és alkotók ’újrafelfedezésére’. Emellett a kulturális kapcsolatépítésre. Olyan, vidékünkhez is kötődő ’hívónevek’, mint például Csáth Géza, Reviczky Gyula, Jan Sobieski, Tannenbaum Wolf, Gvadányi József, Telekes Béla, Kalász László, Fecske Csaba ’emlékezeti gócpontok’ más vidékek, sőt kultúrák számára is. Nagy potencialitás rejlik bennük a Bódva-völgy önreprezentációs és önprezentációs, arculatépítő céljai szempontjából is.”

Jánosi Zoltán irodalomtörténész nyitóelőadásában a kortárs irodalom két legismertebb Bódva-völgyi képviselőjének pályaképét mutatta be. Kalász László művészetének archaikus, folklór-inspiratív, bartóki dalait és hosszú-verseit emelte ki. Fecske Csaba versei kapcsán pedig az önanalitikus elme keserű, helyenként ironikus és parodikus vonulatait vette górcső alá.

Jánosi Zoltán előadását három, a Bódva-völgy írásos történetét áttekintő, átfogó igényű prezentáció követte. Hadobás Sándor történész-muzeológus derűs eleganciával villantotta fel településről településre haladva az izgalmasabbnál izgalmasabb érdekességeket: elhangzott például, hogy Móricz Zsigmond anyai dédapja, Nyilas József majd négy évtizedig volt Rakacaszend református lelképásztora. Szisztematikus és részletgazdag előadásával Hadobás Pál történész, múzeumigazgató folytatta a sort, bátyjához is kapcsolódva a Bódva-völgyi papköltőket

vette számba, a középkortól a XX. század második feléig. Az áttekintő előadások sorát Juhász György főorvos, a stószói fürdő nyugalmazott igazgatója zárta. Élvezetes, sokszálú beszámolójában a Bódva forrása közelében emelt monarchiás fürdőhely kulturális sokszínűségéhez rendelt távlatot: különböző korokban, különböző történelmi közegekben prágai színészek, szlovák szépírók éppúgy látogatták Stószfürdőt, mint irodalmunk klasszikusai: Csáth Géza, Márai Sándor, Radnóti Miklós... Juhász György megemlékezett a szlovákiai magyarság nagy kultúraszervezőjéről, a Stószon született és élete nagy részét itt töltő Fábry Zoltán alakjáról is.

A tanácskozás második szekcióját a szintén Bódva-völgyi születésű, számos irodalmi díjjal kitüntetett Fecske Csaba nyitotta meg. Vallomásában Gvadányi József munkásságát megidéző gondolatait vetette össze Petőfi Sándor, Arany János és Szerb Antal Gvadányi-portréival. Őt követte Cs. Varga István, az Edelényhez sok szálon kötődő irodalomtörténész professzor emlékezése Kalász Lászlóra és a Bódva-völgyet élete vége felé megismerő, megszerető Jáki Sándor Teodóz bencés szerzetesre, népzenekutatóra. A tanácskozás két utolsó előadója, Bodnár Mónika és Békési Gábor – mindketten a miskolci Herman Ottó Múzeum munkatársai – két eleddig kevésbé ismert és feldolgozott életmű kontúrjait rajzolta meg. Bodnár Mónika Béres Gábor, bódvavendégi születésű katolikus pap, később érseki tanácsos, Békési Gábor pedig Regös Sándor, az egy ideig a Mecenzél és Jászó közötti Ferenctelepen, majd Miskolcon élt költő munkásságáról tartott előadást. Béres Gábor lappangó életműve mintegy ötven, kéziratos, nagyobb részt hely- és településtörténeti kötetre tehető. Recepció vizsgálatát elkezdődött.

Az edelényi tanácskozás a Svájci–Magyar Civil Alap, a Bódva-völgy – Cserhát Mentorprogram, a Bhim Rao Egyesület és az Edelényi Kastélysziget együttműködésének köszönhetően jött létre.

ÍRÓTÁBORI TERVEK TOKAJBAN

A Tokaji Író Tábor Egyesület 2015. április 29-én megtartott közgyűlése, és a megújult vezetőség döntése értelmében a Hajdúböszörményben élő Papp-Für János költő vette át a titkári feladatokat Sáray Lászlótól, aki a kezdetektől, több mint négy évtizeden át végezte a szervezői munkát. Papp-Für János költőként és írószövetségi tagként is többször járt az író táborban, tehát ismeri az ott folyó munkát, saját tapasztalataira építheti terveit. Arra kértük, a Könyvheti Újság olvasói számára foglalja össze: miért tartja fontosnak a Tokaji Író Tábor, milyen tervekkel vállalta ezt a tisztséget?

– A Tokaji Író Táborban, egy olyan közegben, ahol első számú cél az irodalmi életről való párbeszéd, a közös gondolkodás atmoszférájának megteremtése, továbbörökítése, ott egy hozzám hasonló értékközpontúságban gondolkodó, bízó ember, alkotó csakis jól érezheti magát. A személyes találkozásokat író ismerőseimmel, barátaimmal már nem is említem, mert ez legalább annyira fontos.

– Hogy miért vállaltam el a titkári tisztséget? Egyrészt azért, mert olyan személyek helyezték belém a bizalmukat, mint az eddigi titkár Sáray László, akiről mindenki tudja/tudhatja, hogy 42 éven keresztül az ő vállán nyugodott az író tábor. Azért használom azt a szót, hogy nyugodott, mert a szó szoros értelmében véve nyugodt lehetett a tábor múltja, jelene, jövője egyaránt. Meg sem határozható nagyságú annak a munkának a súlya és minősége, amelyet ő tett, végzett a Tokaji Író Táborért. A másik személy pedig Szentmártoni János, a Tokaji Író Tábor Egyesület és a Magyar Írószövetség elnöke, akihez a barátság szálain kívül legalább olyan erős és értékes munkakapcsolat is fűz. Másfelől pedig azért, mert az író tábor olyan értéket képvisel a magyar irodalomban, amelyhez egyik más író tábor sem hasonlít. A Tokaji Író Tábor ujjlenyomata tisztán ki- és levehető az irodalomtörténet bármelyik korszaka borospoharának oldaláról. A harmadik ok, hogy el is akartam vállalni a meg-tisztelő felkérést. Persze, a legelső pillanattól kezdve tudtam, hogy életem eddigi legnagyobb feladata, kihívása, de főként felelőssége ez a megbízás. Ez a három összetevő kellett ahhoz, hogy a fent említett személyeknek, és saját magamnak is nyugodt szívvel igent mondhassak.

– A legelső, amit szeretnék megváltoztatni, az az online térhez való szorosabb kapcsolódás. Itt értem a honlap megújítását mind menürendszerében,

mind arculatában és interaktivitásában, a frissülések gyakoriságát, a vizuális terek megjelenését menüpon-
tokon belül, és szeretném, ha sokkal látogatottabb lenne az oldal. A facebook-profilunk már elkészült, itt is és innen is elérhető a honlap. Az arculatvál-
tozást természetesen nem csupán a virtuális térben képzelem el, hanem a gyakorlatban is. Plakátokon,
meghívókon, kiadványokon, sajtóban egyaránt. Amit még nagyon fontos feladatomban tekintek, hogy az idősebb generációjú írók mellett és segítségével közelebb hozzám, vonzóbbá tegyem a tábor fiatalabb írók,
költők, érdeklődők számára. Ez a munka már elkezdődött, de mindenképpen tovább kell vinni, lendíteni a jövőben is.

– Amihez pedig mindenképpen ragaszkodom? A Tokaji Író Tábor Egyesület nyári székhelye változatlanul Tokaj város marad. A közgyűlésnek ez a döntése lehetőséget ad számunkra és Borsod-Abaúj-Zemplén megye, valamint Miskolc város részére is a kapcsolat további fenntartására, ápolására. Fejlesztése pedig a két fél szándékán múlik. Az író tábor vezetősége az új ciklusban vállalja a lehetőségek közös számbavételét, az együttműködés újabb formáinak kialakítását. A tábor tematikáján sem szeretnék változtatni. Hatékonyak, jól működőnek és érvényesnek érzem, ami természetesen az elődöm erénye, én pedig ezt szeretném változatlanul továbbvinni.

Nemzeti kultúra és mítosz

Nemzeti kultúra és mítosz a globális átalakulás korszakában címmel rendezi meg a Tokaji Író Tábor elnöksége augusztus 12–14. között a soron következő, 43. Tokaji Író Tábor. A tanácskozás helyszíne a Tokaji Ferenc Gimnázium és Kollégium. A táborba való jelentkezést postai úton a 4220 Hajdúböszörmény, Mester utca 17. A/2. vagy elektronikus úton a tokaji.irotabor@gmail.com címre várja Papp-Für János, a Tokaji Író Tábor titkára. A jelentkezési lap elérhető az író tábor honlapján, bővebb felvilágosítás kérhető a következő telefonszámokon is: 06-30/814-37-99 vagy 06-70/356-15-77.

NAGY KÖNYV-E AZ ÓRIÁS KIFESTŐ?

„A látogatók néhány órára átélhetik a középkori élet mindennapjait”

Rendkívüli eseménnyel kezdődik a miskolci könyvhét: az általános iskolások közreműködésével elkészített óriás könyv – amely tulajdonképpen az erre az alkalomra megjelenő kifestőfüzet nagyméretű változata – a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár műhelyéből, a város főutcáján keresztül gyalogos kísérettel kerül ki a könyvtérre.

A supkai gondolat 21. századi reinkarnációjaként értelmezhető a könyvtárosok azon ötlete, hogy országra szóló tettel, a diósgyőri vár köré fonódó ismert legenda – a 600 éves mogyorófa történetének – megrajzolásával tegyék emlékezetessé a 86. Ünnepi Könyvhét és a 14. Gyermekkönyvnapok miskolci rendezvénysorozatát. (Az ötletgazda a cikk szerzője, Borkuti László. A szerk.) Mondhatni Supka Géza által 1927-ben Miskolcon megfogalmazott célkitűzésének pontos parafrázisa ez az „óriás könyv” projekt, miszerint: „egyszer egy évben a könyvírás és a könyvkiadás művészete is kimenjen az utcára, és pedig ingujjban, közvetlen, bohém formában.” Az idei ünnepi könyvhét miskolci könyvtárosi szenzációja is lehet, hogy elkészült ez a gigantikus installáció.

Genius loci, a hely szelleme, a helyi ihlet, avagy az óriás könyv készítésének története rém egyszerű. A 650 éves városban – Miskolcon – könyvtárosok a hagyományos könyvheti rendezvényre készülve számoltak mindazon helyi örökséggel, amit könyvtárosi aspektusból érdemes megmutatni a miskolciaknak és a nagyvilágnak. A múlt év egyik turisztikai szenzációja volt a diósgyőri vár, mely az eddiginél is teljesebb mértékben mutatja be a hajdani lovagvár hangulatát. A látogatók néhány órára átélhetik a középkori élet mindennapjait, korhű ruhákba öltözött animátorok segítségével nemcsak jól szórakozhatnak, de a vár történetével is megismerkedhetnek.

A könyvtárunk helytörténeti gyűjteményében fellelhető Dr. Fölföldy Sándor: *Diósgyőri mondák-regék kis könyvében* adta közre azokat a diósgyőri mondákat, regéket, amelyeket gyakori kirándulásainkon akár pihenőkön, akár tábortüzek mellett minden

cserkész szíves örömet elmesélgetett és meghallgatott. (*Diósgyőri mondák-regék, Diósgyőr, 1937. Diósgyőri 237. sz. Mátyás Király Cserkészcsapat, 45. o.*) Először felmerült a kézirat hasonmás kiadásának ötlete, majd ennek kapcsán új történetek írása, majd mindezek eszenciájaként egy iskolások színes rajzaival díszített kiadvány megjelentetése, mely a diósgyőri vár környezetének egyik történetét dolgozza fel.

Az általános iskola 4. osztályos tankönyvében mutációs formában olvasható a diósgyőri 600 éves mogyorófa története. Ismertsége miatt ez lett a most megjelenő kifestő szövegkönyvi alapja, amelyet Csörnök Mariann könyvtáros dolgozott át. A kifestőkönyv szabályai alapján tagolt oldalakhoz Márta Elzita könyvtáros-rajztanár kolléganőnk rajzolt képeket, a kiadvány megformálásában, és az óriás könyv elkészítésében a könyvtári dolgozók lelkes csapata is közreműködött. Szerény kis előkészület lenne ez csupán, ha a kifestőkönyv nagyméretű prototípusának megfestésére a város általános iskolásai nem vállalkoztak volna. Hat általános iskola tanulóinak nagy szakértelemmel színezték ki a másfél méterszer két méteres lapokat, összesen 13 oldalt. A gigantikus alkotás elkészítéséhez a Zeron Zrt., a diósgyőri vár felújítását végző gazdasági társaság nyújtott támogatást.

Az idei ünnepi könyvhét megnyitóján a projektben részt vevő kisiskolások, a diósgyőri vár korhű ruhákba öltözött animátorai és a nagy könyvnek titulált óriás kifestőkönyv lesz az attrakció. A könyvtérnek berendezett Erzsébet tér bejáratánál ünnepi hangulatban kerül sor a könyvinstalláció talapzatra emelésére, és ekkortól lapozhatnak bele a miskolciak, hogy megismer-

jék Nagy Lajos király lányának, Máriának és a kis apródnak romantikus történetét. Aki elmulasztja e jeles napokon a sztori megismerését, az a turisztikai szezonban, a diósgyőri vár udvarán láthatja viszont a könyvtárosok és a kisiskolások közös remekét.

És hogy „nagy könyvvé” válik-e ez az óriás kifestő, belopja-e magát a miskolciak és az idelátogató turisták emlékezetébe, az a következő hatszáz vagy hatszázötven évben kiderül.

(b.l.)

SLAM POETRY MISKOLC – HÁROM PERC ÉS HAT!

A slampoetry.hu meghatározása szerint „a slam poetry egy előadó költészeti verseny, amely csakis szóban és leginkább élőben hatásos”. Az évek alatt az underground műfaj egyre népszerűbb lett, már a „groundon” is helyet követel magának. Ott lesz a miskolci Könyvtéren is!

2006 az az évszám, amihez köthetjük a hazai slammozgalom kezdetét, akkor rendezte meg a Budapest Slam című rendezvényt a Múcsarnok. A miskolci origó pedig két évvel ezelőttre jelölhető ki, amikor a műfajt korábban Pécsen művelő Barcsai László megtalálta a helyet, ahol rendszeresen összejöhetnek, versenyezhetnek a város slammerei. Ma is ő a Slam Poetry Miskolc vezetője, a keménymaghoz tartozik még Bájér Máté, Fazekas Viktor és Irlanda Kristóf. Utóbbi fiatal kérdésünkre elmondta: irodalmi fertőzősége nem a slammal kezdődött.

– Gyerekkorunkban meséket hallgattunk, belénk rögzült az olvasás, és író ember is van a családjukban. Aztán elkezdtem az Akkezdet Phiait hallgatni. Általuk ismertem meg, kerültem közel a slamhez. Azután a Koleszár András által szervezett Kelet-Nyugati Átjáróban ki is próbáltuk magunkat – beszél indíttatásáról Irlanda Kristóf, aki maga is slammal majd a Könyvtéren.

A műfaj elsősorban a fiatalok körében lett népszerű, de pártolják, kedvelik és művelik más korosztályok újdonságra nyitott tagjai is. Ugyanakkor az e körön kívül esők körében még mindig van némi bizonytalanság: ez rögtönzés?, van formai megkötés?, és leginkább: végül is ez költészet?

– Előfordul rögtönzés is, de általában kapsz egy hónap felkészülési időt. Viszont összesen három perced van rá, hogy hass. A közönségnek nincs ideje átrágni, első hallásra értenie kell a szöveget, ezért le kell azt egyszerűsíteni. Nem kell, hogy rímelj, nem kell, hogy ritmusa legyen, mert ez nem is rap – segít átlátni a helyzetet Kristóf. – Ugyanakkor mindenkinek vannak kedvenc elemei, amiket szeret használni. Én például a kecskerímeket, hexametereket, alliterációkat – teszi hozzá.

A versenyeken általában kapnak egy témát, de mindig lehet szabadon is választani. Van, aki meglehetősen (sőt, már túlzottan) köznapi témákat hoz, vannak nagyon buzgók, akik túl sokat akarnak mondani, van „harcolj az álmodért” típusú, és aki csak poénkodni szeret, mondja Kristóf – azt is leszögezve, ezeket a túlzásokat általában kinövik a slammerek.

– Okkal van a műfaj nevében a poetry előtt a slam. Úgy is szokták fordítani ezt, hogy „odalökött költészet”, de „hanyagnak” is mondhatjuk. Ezért sem szeretem, ha írásban is megjelenik a slam. Lehet, tesszik, ha elolvassuk, mert hasonlít a költészetre – de nem az – szögezi le végül a slammer.

Az viszont már más, ha slammerek olyat írnak, ami írásban is jó. Mint ahogy a miskolciak készülnek az ideji könyvhétre Hejtelen lyellemek című kötetükkel.

Barcsai László, Bájér Máté, Irlanda Máté és Irlanda Kristóf slammal, Irlanda Gáspár pedig megzenésített verseket ad elő a miskolci Könyvtéren június 5-én, pénteken délután háromnegyed 5-től.

A Herman Ottó Múzeum, a Magyar Nemzeti Levéltár Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltára, valamint a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár tulajdonában lévő régi térképek felhasználásával készült, Miskolc város napjára, május 11-ére, Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata kiadásában jelent meg a Miskolc régi térképeken 1759–1945 című album. A kötetet szerkesztette, összeállította: Papp Ferenc, Somorjai Lehel és Tóth Arnold, a szöveget gondozta: Filip Gabriella. A megvalósítás az Á. Tóth és Barátai Produkciós és Reklámügynökség, valamint a Kapitális Nyomdaipari Kft. munkája.

A színes térképlapok előtt rövid tanulmány foglalja össze Miskolc város történetét, külön fejezetbe kerültek a városhoz csatolt, egykor önálló települések leírásai, rövid életrajzokat találunk a térképészekről, a valamilyen itt dolgozott mérnökökről, metszetkészítőkről, és olvashatunk a katonai felmérésekről is. Aki megkapja ezt a különleges kiadványt, annak kettős utazásban lehet része, hiszen térben és időben is bejárhatja Miskolcot. Nemcsak faluról városra, erdőről mezőre, szőlőhegyről szántóra, utcáról térre, térről utcára haladhat, de rácsodálkozhat a városépítészet koronkénti különbözőségeire, a közterek változásaira, a patakok folyására, a dűlőnevekben rejtőzködő múltra és az egyes helyekhez kötődő, máig élő hagyományokra.

A FELSŐMAGYARORSZÁG KIADÓ ÚJDONSÁGAI

A miskolci székhelyű Felsőmagyarország Kiadó könyvheti újdonságai közül Gál Sándor József Attila-díjas író, költő, a Magyar Művészeti Akadémia tagja, és Jánosi Zoltán József Attila-díjas irodalomtörténész új kötetét ajánljuk olvasóink figyelmébe. Mindkét szerző – bár egyikük sem itt él – kötődik ehhez a megyéhez, itthon van ezen a vidéken.

Gál Sándor Búcsón született, hosszú ideig Kassán élt, onnan küldte verseit, novelláit a magyar lapok szerkesztőségeibe, és onnan indult a (cseh)szlovákiai magyar falvakba, hogy anyagot gyűjtsön riportjaihoz, szociográfiáihoz. Kassa és Miskolc viszonylagos közelségének, de leginkább a szakmai kapcsolatnak és a barátságának köszönhető, hogy részt vett a miskolci irodalmi lap, az Új Holnap szerkesztőségének munkájában, hogy 1997 és 2000 között a Tokaji Íróklub Egyesület kuratóriumának elnöke volt, és hogy legújabb könyve, a *Kitágult nap* is Miskolcon jelent meg. A kötetben olvasható naplójegyzetek már Buzitán születtek, néhány éve ugyanis ebben a határ közelében lévő faluban él a 78. életévében járó író.

Jánosi Zoltán Miskolcon született, szüleiivel egy ideig Edelényben élt, a sátoraljaújhelyi gimnáziumban érettségizett, de lassan negyven éve nyíregyházi lakos. Nagyon sokan a Bessenyei György Tanárképző Főiskola magyar irodalom tanszékének oktatójaként, majd a Nyíregyházi Főiskola rektoraként ismerték meg. Pedagógiai, hivatali munkája mellett rendszeresen ír – elsősorban tanulmányokat, esszéket, de novellákat is. A most megjelent – sorrendben a 15. – *Kutyák a babakocsiban* című kötetében a magyar irodalom múltjával, jelenével és jeleivel foglalkozó tanulmányait, esszéit gyűjtötte csokorba. Több olyan írást is közread, amely valamiképpen kapcsolódik Miskolchoz és Borsod-Abaúj-Zemplén megyéhez. Így például részletesen bemutatja és méltatja a Szalonnán élt költő, Kalász László életművét, ír a borsodgeszti születésű Cseh Károly verseiről, elemzi a Szögligetről indult, Miskolcon élő Fecske Csaba munkásságát, és értelmezi, értékeli Serfőző Simon verseit, drámáit, sőt, külön tanulmányt szentel – Égő provincia címmel – Miskolc város irodalmi életének.

II. RÁKÓCZI FERENC
MEGYEI ÉS VÁROSI
KÖNYVTÁR
MISKOLC

FEKETE GYULA: Egy anya története	BARTÓK BÉLA: A kékszakállú herceg vára	BARTÓK BÉLA: A fából faragott királyfi
GIACOMO PUCCINI: Turandot	GIROLAMO DERACO: Facebooking	Virtuózok Gálaest
FRANCIS POULENC: Az emberi hang	SZERGEJ PROKOFJEV: A tüzes angyal	GIUSEPPE VERDI: A trubadúr

MISKOLC 2015. június 12–21.
www.operafesztival.hu

Jegyek kaphatók a Miskolci Nemzeti Színház jegypénztárában, a www.operafesztival.hu oldalon, az Interticket országos JEGYPONT hálózatában, és a JEGY•HU oldalon

BARTÓKPLUSZ
O P E R A F E S Z T I V Á L

MÚZEUMI OLVASÓKERT A PAPSZEREN

A múzeumban is születnek könyvek. Nem nyomtatnak belőlük százezer példányt, és többnyire nem állnak hosszú sorok a könyvsátor előtt, hogy a szerzők dedikálják őket. De a céljuk ugyanaz, mint a többi könyvnek: segítenek eligazodni ebben a világban. A múzeumi könyv is a barátunk, csak egy kicsit csöndesebb. Fedezzük fel, ismerjük meg!

A miskolci Herman Ottó Múzeum papszeri kiállító épületében és annak udvarán négy napon át várják a közönséget a múzeumi könyvek: szabadtéri olvasókerettel, könyvbemutatókkal, gyermekfoglalkozásokkal.

JÚNIUS 3., SZERDA

18.00 A Múzeumi Olvasókert és a Múzeumi Könyvtársasjáték megnyitása

Múzeumi Olvasókert

Miskolc első és sokáig egyetlen közkönyvtára a papszeri öreg múzeumban működött. Az olvasók a kiválasztott könyvekkel – a múzeumőr engedélyével – kitelepedhettek az épület előtti kertbe. Most a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár közreműködésével a 2014-ben megjelent, olvasói visszajelzések által legolvasottabbnak tekinthető felnőtt- és gyermekirodalomból kapnak válogatást a hozzánk betérő látogatók. A Lévy Gimnázium felőli kapun belépve délelőtt 10-től este 6 óráig olvashatnak a szabadpolcos olvasókerti térben.

Múzeumi Könyvtársasjáték

A múzeumi könyvek sokfélék. A szabadpolcon rendben sorakoznak. A muzeológus állította sorrendbe. Levehető, olvashatók. Miért pont ugyanoda tennéd vissza? És ha másképpen jobban tetszik? Mert szebb, logikusabb, egyedibb? Hozzányúlni szabad! Rendezd át a könyvespolcot! A magad rendezte könyvespolcot fényképezd le, és oszd meg a facebookon! Interaktív „kiállítás” tíz év múzeumi kiadványaiból a papszeri épület földszinti előterében.

18.30 Könyvbemutató – a legújabb múzeumi kiadványok seregszemléje

A Herman Ottó Múzeum Évkönyve LIII. (2014)
Herman Ottó Múzeum, Miskolc, 2015 (540 p.)

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye népművészete. Jóna András Múzeum, Nyíregyháza, 2014 (784 p.)

Kákóczki András–Vámosi Katalin: **Lenkey Zoltán** (1936–1983). Herman Ottó Múzeum, Miskolc, 2014 (130 p.)

Bodnár Mónika: **A Serényiek hatása a gömöri népeletre.** Officina Musei 21. Herman Ottó Múzeum, Miskolc, 2014 (318+9 p.)

20.00 A MINTHA zenekar koncertje, egy pohár bor mellett a Múzeumi Olvasókertben

A szerda esti rendezvények ingyenesek

JÚNIUS 4., CSÜTÖRTÖK

10.00–18.00 Múzeumi Olvasókert

Kézműves foglalkozások, honfoglalás kori nemezelés és poncolás

Múzeumpedagógiai foglalkozások az Elit alakulat című kiállításban

Bejelentkezés szükséges! A foglalkozásokon belépő és foglalkozásjegy megvásárlásával lehet részt venni. Információ: bejelentkezespapszer@gmail.com vagy Lengyelne Csöry Barbara: 20/580-3578

17.30 Könyvbemutató és kerekasztal-beszélgetés

Petkes Zsolt–Sudár Balázs (szerk.): **A honfoglalók viselete – Magyar őstörténet 1.**

Helikon Kiadó, Budapest, 2014 (188 p.)

A könyvbemutató ingyenes

JÚNIUS 5., PÉNTEK

10.00–18.00 Múzeumi Olvasókert

17.00 Szemere-szalon

Ambrusné Prof. Dr. Kéri Katalin: **Lánynevelés és női művelődés a 19. században**

Az előadást a megszokott módon borkóstoló és beszélgetés követi. Bejelentkezés szükséges! A rendezvény belépőjegygel látogatható (500 Ft/fő). Információ: Vámosi Katalin 70/367-22-23

JÚNIUS 6., SZOMBAT

10.00–18.00 Olvasókert

10.00–13.00 Papírerítés a Szimbiózis Alapítvány munkatársainak közreműködésével. *A rendezvény foglalkozásjeggyel látogatható (200 Ft/fő). Bejelentkezés szükséges! Információ: Mlakár Zsófia 70/367-22-06*

86. Ünnepi Könyvhét és 14. Gyermekkönyvnapok Borsod-Abaúj-Zemplén megyében – 2015

Csernely, Óvoda

Június 2., kedd 9.30
Ezentúl jó lesz!
A Bárka Színpad előadása

Edelény, Művelődési Központ, Könyvtár és Szekrényessy Árpád Múzeum

Június 5., péntek 17.00
A kőfaragó – Bónizs Róbert könyvbemutatója
Helyszín: Városi Könyvtár

Június 6., szombat 10.00
Demény – Most én ugatok
Magos Judit könyvbemutatója
Helyszín: Városi Könyvtár

Június 8., hétfő 17.00
Tünődés és A csend hangjai
Orosz Margit versesköteteinek bemutatója, előadói est

Június 9., kedd 10.00
Újhold versmegzenésítő együttes előadása
Helyszín: Művelődési Központ

Encs, Városi Művelődési Központ és Könyvtár

Június 2., kedd 12.45
Ísmérkedünk a könyvtárral
Könyvtári óra

Június 4., csütörtök 10.00
Ísmérjük meg játszva a könyvtárat!
Könyvtári óra

Június 1–6.
Tavasztól őszig a kertben
Könyvkiállítás

Hejőpapi, Általános Iskola

Június 1., hétfő 9.00–12.00
Manó manufaktúra a könyvtáros vezetésével

Kazinbarcika, Egressy Béni Városi Könyvtár

Június 4., csütörtök 16.00
Kerekasztal-beszélgetés amatőr alkotókkal

Június 5., péntek 10.00
Író-olvasó találkozók Darvasi Lászlóval

Kesznyéten, Községi Könyvtár

Június 5., péntek 16.00
Író-olvasó találkozók Darvasi Lászlóval

Kistokaj, szabadtéri színpad

Június 6., szombat 10.30
A Helikoffer együttes műsora

Június 6., szombat 11.30
A Borókás Társulat műsora

Ózd, ÓMI Városi Könyvtár

Június 3., szerda 10.00
Romavilág 10. – Cigány népművészeti vetélkedő a város és a térség felső tagozatos tanulói részére a II. János Pál Katolikus Általános Iskola és az ÓMI Városi Könyvtár közös rendezésében
Helyszín: ÓMI Városi Könyvtár

Június 3., szerda 16.00
Béke földjén – Rákosi Zoltán kiállítása
Helyszín: ÓMI Városi Könyvtár

Június 4., csütörtök 11.00
Puszirablók – Vig Balázs író találkozójával gyerekekkel
Helyszín: ÓMI Városi Könyvtár

Június 4. csütörtök 13.30
Puszirablók – Vig Balázs író találkozójával gyerekekkel
Helyszín: Árpád Vezér Úti Fiókkönyvtár

Június 5. péntek 9.00–12.00
Betűcsipegető – törpkönyvtár
Kihelyezett beiratkozás játékos foglalkozásokkal
Helyszín: Petőfi Úti Óvoda

Június 5. péntek 15.00–18.00
Betűcsipegető – törpkönyvtár
Kihelyezett beiratkozás játékos foglalkozásokkal
Helyszín: Ózdi Béke Telepi Óvodák

Június 6., szombat 14.00–18.00
Ózdi napok
Könyvtári pavilon
– Helyi kiadványok bemutatója és vására
– Használt könyvek vására
– Könyvtári szolgáltatások beiratkozás, könyvkölcsönzés a helyszínen
– Könyvtári totó gyerekeknek és felnőtteknek
– Kézműves foglalkozás; Élő társasjáték, Mesesarok, Rajzverseny
Helyszín: ÓMI „Olvasó” parkolója

Június 8., hétfő 16.00
„Kitekintő-ablak térségünkre”
Csernely bemutatkozik
Helyszín: ÓMI Városi Könyvtár

Putnok, Városi Könyvtár

Június 1., hétfő 10.00–18.00
Közírási tétetik...
Ünnepi könyvheti toborzó megzenésített versekkel, tánccal, szavalatokkal, vigassággal
Helyszín: Putnoki Városi Könyvtár

Június 2., kedd 17.00
„A művészet az egyetlen erkölcsileg igazolható védekezés a létezés szemben.”
Író-olvasó találkozók Fecske Csaba Szabó Lőrinc- és József Attila-díjas költővel
A rendezvényt megnyitja: Tamás Barnabás Putnok város polgármestere
Közreműködik: ARCHE-STÚDIÓ (Irodalmi összeállítás a költő életművéből)
Koordinátor: Bárdos Bódi László irodalmár
Helyszín: Putnoki Városi Könyvtár

Június 3., szerda 14.30
Más kép másképp – Tankönyvek a 21. században
Az Oktatókutatási és Fejlesztő Intézet tankönyvi kínálata
Előadó: Pálfi Erika kiadói és kommunikációs igazgató (OFI)
Helyszín: Putnoki Városi Könyvtár

Június 3., szerda 15.00
Más kép másképp – Tankönyvek a 21. században
Kötelező és ajánlott irodalom, irodalmi örökség az iskolában
Előadó: Dr. Baranyai Katalin tankönyvszerző, szerkesztő (OFI)
Helyszín: Putnoki Városi Könyvtár

Június 4., csütörtök 8.00–13.30
Vizuális és költészet
Rendhagyó irodalomórák
Előadó: Bárdos Bódi László magyar nyelv és irodalom szakos középiskolai tanár, könyvtáros
Helyszín: Serényi Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola

Június 5., péntek 10.00
I. Hajdani putnoki arckép
Archív fotográfiai kiállítás
Helyszín: Putnoki Városi Könyvtár

Június 6., szombat 10.00–20.00
Rendhagyó nyitva tartás
„Minden műalkotás önéletrajz is egyben. A gyöngy a

kagyló önéletrajza.”
Fejezetek Federico Fellini életművéből

Gyermekkuckó
Nosztalgia-diavetítés, mese-illusztrációk, bábok készítése
Helyszín: Putnoki Városi Könyvtár

Június 7., vasárnap 8.00–20.00
Rendhagyó nyitva tartás
Gyermekkuckó
Nosztalgia-diavetítés, meseillusztrációk, bábok készítése
Helyszín: Putnoki Városi Könyvtár

Sajóhidvég, Rákóczi Julianna Általános Iskola

Június 2., kedd 11.00
Lúdas Matyi
A Musical Műhely Miskolc előadása

Sárosatak, A Művelődés Háza és Könyvtára

Június 4., csütörtök 16.30
Párhuzamos könyvbemutató – Szádvary Margit: Életemország, percek, órák és Szádvary Gyula: Türaélmények Írottktól Hollóházig
Rockenbauer Pál emlékére
Helye: A Művelődés Háza és Könyvtára pódiumterme

Június 5., péntek 10.00
Cirmos a városba megy
Legújabb mesekönyvét bemutatja: Dr. Gyüre Lajos
Helye: A Művelődés Háza és Könyvtára olvasóterme

Sátoraljaújhely, Városi Könyvtár

Június 2., kedd 16.30
Az ünnepi könyvhét megnyitója
Köszöntőt mond: Szamosvölgyi Péter polgármester
Író-olvasó találkozó, a vendég: Fejős Éva író, újságíró

Június 3., szerda 11.00
Hurrá, itt a nyár!
Úvegfestés kiskisölkösöknek

Június 4., csütörtök 11.00
Mit olvassak?
Könyvajánlás a nyári szünre 4. osztályos tanulóknak

Június 5., péntek 12.00–17.00
Könyvbörze a Sétálóutcán

Tiszaújváros, Hamvas Béla Városi Könyvtár

Június 2., kedd 14.00
Ó, azok a csodálatos állatok!
Interaktív író-olvasó találkozók Telegdi Ágnes írónővel

Június 3., szerda 17.00
„Egyél másképp, legyél másképp!”
Magas vérnyomás, cukorbetegség, csontritkulás, rák...
Civilizációs betegségek, avagy mit mond a „Kína tanulmány”?
Riczu Anikó előadása a természetes gyógymódokról

Június 4. 17.00
Hamvas mozaikok
Előadás-sorozat 9.
Tibeti misztériumok – Hamvas Béla és a keleti hagyomány
Előadó: Szathmári Botond Kelet-kutató, tibetológus

Tokaj, Németi Ferenc Városi Könyvtár

Június 1., hétfő 17.00–18.30
Gyógytorna a mindennapokban
Előadó: Dr. Vajda Ildikó

Június 2., kedd 8.00–10.00
Balesetmentes nyári szünidő – Előadó: Lakatos László, Boós Ferenc

Június 4., csütörtök 14.00–16.00
Könyvcseraakció

Június 1–5.
Itt a nyár!
Útkönyv-kiállítás

86. Ünnepi Könyvhét és 14. Gyermekkönyvnapok Miskolc, 2015. Június 3–Június 6.

Ünnepélyes megnyitó

2015. Június 3., szerda délután 3 óra

Miskolc, Könyvtér (Erzsébet tér)

Az ünnepi könyvhét megyei és miskolci programsorozatát megnyitja:

Buda Ferenc Kossuth-díjas, József Attila-díjas költő

Köszöntőt mond:

Kiss Gábor, Miskolc Megyei Jogú Város alpolgármestere

Török Dezső, a B.-A.-Z. Megyei Közgyűlés elnöke

KÖNYVTÉR

Június 3., szerda

14.30 Óriáskönyv érkezése a gyerekek kíséretében

15.00 Az Óriáskönyv közös kinyitása

15.00 Megnyitó

16.00–16.40 Énekeltek – Orosz Gábor és zenész barátai előadása

17.00–18.00 Kiss Kata zenekar műsora

MAB-székház

Vendégünk: Buda Ferenc Kossuth-díjas, József Attila-díjas költő

Beszélgetés a Hetekről, az egyszer volt könyvhetekről és a „hetedikről”

Buda Ferenc műveit előadja Balázs István és Bazin Levente

Június 4., csütörtök

10.00–18.00 óráig

Játékos gyermekfoglalkozások kicsiknek és nagyobbaknak

Kreatívátorban folyamatosan: Miskolci Értékek Kódexének festése

A Vakok és Gyengénlátók B.-A.-Z. Megyei

Egyesületének, valamint a Baráthegyi Vakvezető és Segítő Kutya Iskola Alapítvány interaktív

programja

13.00–16.00 Könyvkészítés

10.00–12.00 Fazekas Utcai Általános Iskola és

Alapfokú Művészeti Iskola diákjainak műsora

12.00–12.30 Szabó Lőrinc Általános és Német

Két Tanítási Nyelvű Iskola

diákjainak műsora

14.00–14.45 Szépkortiak zenés, táncos, verses műsora

15.00–15.30 Meseszlágerek – a Miskolci

Musical- és Dalszínház előadása

15.30–15.45 Beszélgetés Zavodni Grétával a

Szívem ezerkétmásodperc alatt című könyvről

15.45–16.15 Zenés beszélgetés Kollár-

Klemencz Lászlóval új novelláskötetéről

16.15–16.45 Paprika Jancsi – az Aranykapu

Bábszínház előadása

17.00 A könyvek könyve – Daruka Mihály

interaktív műsora

Június 5., péntek

10.00–18.00

Játékos gyermekfoglalkozások kicsiknek és nagyobbaknak

Kreatívátorban folyamatosan: Miskolci

Értékek Kódexének festése

13.00–16.00 Könyvkészítés

11.00–11.30 Virágünnep – a Meggyeskert angol-magyar kéttannyelvű óvoda műsora

12.00–12.40 Mályi népdalkör verses, zenés műsora

13.00 Gál Halász Anna dedikálja műveit

13.15–13.50 Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról – részletek a Miskolci Fényi

Gyula Jezsuita Gimnázium és Kollégium diákjainak előadásában

14.00–14.30 Miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium népdalosainak műsora

14.30 Irodalmi séta a belvárosban a

Szabó Lőrinc Könyvtártól a könyvtérre, a

MIDMAR Nonprofit Kft. támogatásával

15.00–15.30 Lyukasóra – két miskolci

költő, Csorba Piroska és Fecske Csaba közreműködésével, a Fókusz, a Génusz, a

Libri és Lira könyvesbolt támogatásával

15.30–16.00 A könyvtári majálison

született kreatív írók díjazása – a haikukat

értékeli Fecske Csaba József Attila-díjas költő

16.00–16.30 Mikita Dorka és Kiss Gizi

műsora

16.45–17.30 Slam Poetry – a miskolci

slamesek előadása

17.45 Miskolci Kódex – Értéktár átadása a

városháza képviselőjének

18.00 A Sebő-együttes koncertje

Június 6., szombat

10.00–14.00 óráig

Játékos gyermekfoglalkozások kicsiknek és nagyobbaknak

Manó Manufaktúra arcfestés a gyerekeknek

Makettező szakkör – gyermekfoglalkozás

10.30–11.30 Megzenésített versek – a

Sajtkukac zenekar koncertje

11.30–12.00 Dolce Dance táncsoport

műsora

12.00–14.00 Ügyességi

közlekedésbiztonsági játékok gyermekeknek

12.30 Óriás mesekönyv átadása a Diósgyőri

várnak

13.00 Könyvaukción

KÖNYVTÁRI PROGRAMOK

II. RÁKÓCZI FERENC MEGYEI ÉS

VÁROSI KÖNYVTÁR, KÖZPONT

Miskolc, Görgey A. u. 11.

Június 4., csütörtök 14.00

A kelekótya király, Fecske Csaba József Attila-díjas költő verses mesekönyvének bemutatója

Június 4., csütörtök 16.30

Találkozó Temesi Ferenc Kossuth-díjas és József Attila-díjas íróval

Június 5., péntek 13.30

A 3emeletes mesekönyv.

Gyermekolvasóival találkozik: Darvasi László József Attila-díjas költő, író

Június 9., kedd 17.00

A Műút a könyvtárba vezet

Vendégünk a Magyar Lettre szerkesztősege, Karádi Éva felelős szerkesztő és Háy János író, költő

A beszélgetést vezeti: Jenei László író

PETŐFI SÁNDOR KÖNYVTÁR

Miskolc, Nagy Lajos király útja 16.

Június 3., szerda 15.00

Köztünk élő leendő klasszikusok – ismerkedés a mai magyar gyermekírók és költők műveivel

Június 4., csütörtök 16.30

Kis délutáni muzsika – Közreműködnek

a Miskolci Bartók Béla Zeneművészeti

Szakközépiskola növendékei

TOMPA MIHÁLY KÖNYVTÁR

Miskolc, Gyöngyösi u. 1.

Június 2., kedd 17.00

„A semmi ágán ül szívem”

Telegdi Ágnes természetfotói József Attila-idézetekkel

Köszöntőt mond: Szécsényi Marianna

önkormányzati képviselő

A kiállítást megnyitja Bokrosné Stramszky

Piroska, a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi

Könyvtár igazgatóhelyettese

86. Ünnepi Könyvhét és 14. Gyermekkönyvnapok

Fotó: Perger László

SEBŐ-EGYÜTTES

INGYENES KONCERTJE

2015. JÚNIUS 5-ÉN,
PÉNTEKEN ESTE 6 ÓRÁTÓL
MISKOLCON AZ ERZSÉBET TÉREN

A miskolci II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár 2015. évi ünnepi könyvheti kiadványa.

Szerkesztette: Filip Gabriella

Borítóterv, tördelés: Körtvélyesi Éva

Felelős kiadó: dr. Prokai Margit, a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtár igazgatója

Készült: Német Nyomda, Miskolc

